

en una determinada professió, hi hagi diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, se n'ha de constituir el Consell General de Col·legis, Consell la creació del qual ha de tenir lloc mitjançant llei de l'Estat, d'acord amb el que preveu la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

La situació abans descrita es produeix en l'actualitat en relació amb la professió de protètic dental, creada i regulada per la Llei 10/1986, de 17 de març, el títol oficial de formació professional de segon grau de la qual va ser establert pel Reial decret 541/1995, de 7 d'abril, per la qual cosa és procedent constituir mitjançant aquesta norma el Consell General de Col·legis de Protètics Dentals corresponent.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis de Protètics Dentals com a corporació de dret públic, que té personalitat jurídica i capacitat plena per al compliment de les seves finalitats d'acord amb la Llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració General de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis de Protètics Dentals es relaciona amb l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. *Comissió gestora.*

U. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir la Comissió Gestora composta per un representant de cada un dels col·legis oficials de protètics dentals que hi ha en el territori nacional, sempre que hagin estat o siguin formalment creats per la comunitat autònoma corresponent.

Dos. La Comissió Gestora ha d'elaborar, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els Estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis de Protètics Dentals, en què s'han d'incloure les normes de constitució i funcionament dels òrgans esmentats, amb la determinació expressa de la competència independent, tot i que coordinada, de cadascun d'aquests.

Tres. Els Estatuts provisionals s'han de remetre al Ministeri de Sanitat i Consum, que ha de verificar-ne l'adequació a la legalitat i ordenar-ne, si s'escau, la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria segona. *Constitució del Consell General de Col·legis de Protètics Dentals.*

U. El Consell General de Col·legis de Protètics Dentals queda formalment constituït i adquireix personalitat jurídica i capacitat plena d'obrar en el moment en què es constitueixen els seus òrgans de govern d'acord amb el que preveuen els Estatuts provisionals a què es refereix la disposició anterior.

Dos. En el termini d'un any des de la seva constitució, el Consell General de Col·legis de Protètics Dentals ha d'elaborar els Estatuts que preveu l'article 6.2 de la Llei de col·legis professionals, que han de ser sotmesos a l'aprovació del Govern a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de març de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6008 *LLEI 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat. («BOE» 75, de 28-3-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La tradició i la importància de l'activitat pesquera de la flota espanyola i del nostre comerç de productes de la pesca, amb l'existència de regions altament dependents de les activitats esmentades, han configurat un subsector econòmic de gran importància en el conjunt de l'economia nacional, que obliga a establir un marc legislatiu enunciat dels principis generals orientadors del règim jurídic del sector econòmic i productiu de la pesca.

En efecte, la flota espanyola és la més important de la Comunitat Europea, tot i que la importància econòmica i social del sector pesquer no es pot considerar únicament tenint en compte l'activitat estrictament extractiva, perquè les característiques especials d'aquesta activitat li confereixen un efecte multiplicador extraordinari. Així, el que genèricament coneixem com a sector econòmic pesquer és un conglomerat d'activitats íntimament relacionades que, basades en l'explotació i l'aprofitament dels recursos marins vius, inclou activitats com ara la pesca extractiva, la comercialització, la transformació, la construcció naval, la indústria auxiliar i els serveis relacionats, que configuren un conjunt econòmic i social inseparable.

El fet que l'activitat pesquera es basi en l'explotació de recursos vius renovables confereix a la seva gestió correcta una importància preponderant sobre la resta dels aspectes de la política pesquera. Sense recursos, cap de les altres activitats relacionades que configuren el sector pesquer en el seu conjunt no tenen cap sentit. Per tant, té una importància capital assegurar que el seu aprofitament es faci sota canons que assegurin la sostenibilitat de l'activitat, com a únic mitjà per aconseguir un aprofitament òptim i durador.

Les poblacions de peixos es distribueixen en determinades àrees dels mars i els oceans, i no entenen en fronteres polítiques. És biològicament impossible pretendre la gestió d'una part del conjunt de la població sense comptar amb la resta de la comunitat, que manté entre

si interaccions estretes. Per aquest motiu, sovint la cooperació internacional constitueix el «sine qua non» d'una gestió adequada dels recursos pesquers.

L'article 130.1 de la nostra Constitució insta els poders públics a modernitzar i desenvolupar tots els sectors econòmics, amb especial referència al sector pesquer. Els principis constitucionals de llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat i la funció social de la riquesa nacional, que contenen els articles 38 i 128, són la base de la regulació del sector pesquer d'aquesta Llei.

Des de la integració d'Espanya a les Comunitats Europees, les institucions comunitàries han assumit bona part de les competències que l'Estat tenia en la matèria, d'acord amb la previsió que contenen els articles 93 i 96 de la Constitució. El dret comunitari i, per tant, la política pesquera comuna, han passat a formar part de l'ordenament intern.

La política pesquera comuna i la gestió de la pesca marítima es basen en la protecció dels recursos, i tendeixen a aconseguir el desenvolupament sostenible del sector pesquer mitjançant un règim basat en l'equilibri de les disponibilitats existents i la seva explotació racional i responsable, de manera que s'aconsegueixi la utilització òptima dels factors de producció i s'afavoreixi la rendibilitat i millorin les condicions socioeconòmiques del sector pesquer a mitjà i llarg termini, especialment la de les poblacions locals que depenen de la pesca.

En l'ordre internacional, la Convenció de les Nacions Unides sobre Dret del Mar de 1982, ratificada per Espanya mitjançant l'Instrument de 20 de desembre de 1996, insta els estats a incorporar al seu ordenament intern les mesures de gestió responsable dels recursos pesquers, tant a les seves zones econòmiques exclusives com en alta mar, i correspon a la Comunitat Europea l'obligació d'establir les mesures necessàries en relació amb els nacionals dels estats membres, com també la competència per cooperar amb països tercers i organismes internacionals amb la finalitat de conservar i protegir els recursos vius. Les conferències i els convenis internacionals estableixen compromisos per als estats, que han d'orientar la seva política pesquera cap a objectius concrets. Així, els objectius derivats de la Conferència de les Nacions Unides sobre Medi Ambient i Desenvolupament i el Codi de Conducta de la FAO per a la Pesca Responsable també formen part del marc jurídic aplicable a l'activitat pesquera.

D'altra banda, els múltiples acords de pesca entre la Comunitat Europea i països tercers en nom dels estats membres contenen la normativa que ha de respectar la nostra flota en aigües d'aquests estats, amb l'obligació corresponent de vetllar pel seu compliment.

Al seu torn, l'àmbit de l'activitat comercial dels productes de la pesca ha estat modificat per la política pesquera comuna, els acords de l'Organització Mundial del Comerç i l'Espai Econòmic Europeu, que han produït modificacions substancials en els intercanvis comercials.

De conformitat amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, l'exercici de la potestat normativa estatal exigeix una interpretació de l'abast i els límits de la competència legislativa de l'Estat definida en la Constitució i en els estatuts, imprescindible, en tot cas, en l'«iter» d'elaboració de qualsevol norma o acte dels poders públics.

L'article 149.1.19a de la Constitució atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima, sens perjudici de les competències que en l'ordenació del sector s'atribueixen a les comunitats autònomes. Al seu torn, l'article 148.1.11a estableix la competència

exclusiva de les comunitats autònomes en matèria de pesca en aigües interiors, marisqueig i aqüicultura. Els estatuts d'autonomia atribueixen a les comunitats autònomes competències de desplegament legislatiu i execució de la normativa bàsica de l'Estat en matèria d'ordenació del sector pesquer. La doctrina del Tribunal Constitucional ha dotat de contingut material els títols competencials «pesca marítima» i «ordenació del sector pesquer». La Llei regula l'àmbit estricte de la pesca marítima, competència exclusiva de l'Estat i, per tant, vedada a l'acció normativa i executiva de les comunitats autònomes, i conté les garanties imprescindibles de certesa jurídica en la definició de la normativa bàsica en matèria d'ordenació del sector pesquer, cosa que permetria a les comunitats autònomes exercir les seves competències de desplegament i execució del marc jurídic estatal i establir les ordenacions complementàries que satisfacin els seus propis interessos.

Així mateix, la Llei estableix, a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, la normativa bàsica sobre la comercialització dels productes pesquers i en regula la importació partint de la competència exclusiva de l'Estat que estableix l'article 149.1.10a. La necessària coherència de la política econòmica exigeix un marc jurídic comú que asseguri un tractament uniforme en tot el territori nacional d'aquesta activitat comercial, amb vista a la consecució dels objectius econòmics del sector pesquer, i que eviti que es produeixin disfuncions per l'estreta interdependència de les actuacions comercials, no solament entre si sinó també en relació directa amb l'activitat extractiva, perquè la prohibició de comercialitzar productes capturats contravenint a la normativa sobre protecció i conservació dels recursos pesquers és la manera més eficaç de dissuasió de captures il·legals i la millor garantia d'una política de pesca responsable. Correspon a les comunitats autònomes, en l'exercici de les competències estatutàries assumides en matèria de comerç interior, el desplegament i l'execució de la normativa bàsica en el seu àmbit territorial, a fi d'aconseguir un mercat nacional de productes pesquers transparent, dinàmic, competitiu i amb informació veraç als consumidors, cosa que ha de suposar l'augment del valor afegit d'aquests productes en benefici del sector pesquer i de l'economia nacional, en funció de la seva major aportació al producte interior brut.

La política de foment de la investigació pesquera i oceanogràfica efectuada per l'Institut Espanyol d'Oceanografia és l'instrument indispensable que ha de permetre orientar el disseny d'una política pesquera realista, com també adequar l'activitat extractiva a les disponibilitats existents i, si s'escau, a l'explotació per la nostra flota de noves espècies en altres caladors.

En efecte, el fet de tractar-se de la gestió de recursos vius fa que la investigació pesquera i oceanogràfica tingui una importància capital per conèixer els factors biològics que influeixen en l'abundància de les poblacions de peixos, de les seves interaccions amb el medi marí, de l'efecte de l'índex de mortalitat de pesca, com també d'altres com ara els mètodes, les zones i les èpoques de captura.

Aquesta Llei regula, finalment, el règim d'infraccions i sancions que recull els criteris substancials que conté la jurisprudència del Tribunal Constitucional, i diferencia l'àmbit material corresponent a la pesca marítima, competència exclusiva de l'Estat, del que correspon a l'ordenació del sector pesquer i la comercialització de productes pesquers, matèries de competència compartida, en què correspon a les comunitats autònomes el desplegament legislatiu i l'execució de la normativa bàsica de l'Estat.

D'acord amb això, el règim sancionador propi de la pesca marítima és competència exclusiva de l'Estat i

s'aplica a les aigües exteriors. En matèria d'ordenació del sector i de comercialització de productes pesquers, la Llei estableix el catàleg mínim d'infraccions i sancions d'aplicació comuna i uniforme a tot el territori i a les aigües sota jurisdicció o sobirania nacional. Així, totes les comunitats autònomes, tant les del litoral per la seva competència de desplegament i execució de la normativa bàsica en matèria d'«ordenació del sector pesquer», com les de l'interior, pel fet de tenir atribucions estatutàries en matèria de «comerç interior», d'acord amb els seus estatuts d'autonomia respectius, són competents per inspeccionar i sancionar les conductes tipificades per la Llei.

En conclusió, la Llei és una exigència formal i material per a la funcionalitat de les administracions públiques atès que delimita l'àmbit de la competència exclusiva estatal sobre «pesca marítima» i determina el marc normatiu bàsic que han de tenir en compte les comunitats autònomes per poder exercir les seves competències en matèria d'«ordenació del sector pesquer» i de «comerç interior» de productes pesquers.

La Llei consta de sis títols, ordenats en capítols, i aquests, al seu torn, en seccions.

El títol preliminar conté disposicions generals sobre l'objecte i les finalitats de la Llei.

El títol I regula la pesca marítima i estableix l'àmbit d'aplicació i les mesures de conservació, protecció i regeneració dels recursos pesquers, el règim de gestió de l'activitat pesquera, la regulació de la pesca no professional i les mesures de control i inspecció de la pesca marítima.

La gestió de l'esforç pesquer, basat en la distribució de quotes o possibilitats de pesca atribuïdes a la nostra flota, s'instrumenta fonamentalment mitjançant mesures directes, que determinen el nombre de vaixells i les seves característiques tècniques, com també el temps de pesca. Aquesta distribució s'ha fet tradicionalment partint dels criteris objectius de l'habitualitat en la pesqueria i de la idoneïtat del vaixell per a la modalitat de pesca de què es tracti, sens perjudici de valorar altres circumstàncies que puguin concórrer en el vaixell, la situació del calador i l'estat dels seus recursos, i aquestes possibilitats poden ser atribuïdes a vaixells o grup de vaixells que pertanyin a un o diversos censos i per a determinades zones o pesqueries, que estan xifrades generalment en volum de captures o temps de pesca, sens perjudici d'utilitzar un altre criteri propi de la política pesquera. Per a la gestió dels recursos, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot adoptar plans de pesca específics de regulació de l'activitat pesquera, per a flotes, pesqueries, zones o caladors.

El règim d'accés als recursos pesquers i el dret constitucional a la llibertat d'empresa estan necessàriament limitats per l'escassetat patent dels recursos pesquers que justifica que la Llei adopti mesures de limitació de l'activitat pesquera, perquè, sens perjudici de la consideració dels interessos individuals, l'ordenament jurídic ha de garantir i emparar la finalitat social comuna dels recursos pesquers. Aquesta confrontació entre el dret a pescar i l'obligació de l'Estat de «delimitar el contingut del dret de propietat en relació amb cada tipus de béns», d'acord amb el que estableixen els articles 33, 40, 45, 128 i 130 de la Constitució, és el nucli de la regulació de l'activitat pesquera que conté aquesta Llei.

En principi, les possibilitats de pesca generades pel vaixell per raó de la seva habitualitat al calador i de la seva idoneïtat són conseqüència de la seva inclusió en el cens corresponent. Aquest dret no comporta l'exclusivitat en l'aprofitament dels recursos.

L'exclusió d'un vaixell del cens només es pot dur a terme per raons de política pesquera, amb el compliment previ dels requisits que estableix aquesta Llei.

La Llei disposa que el reajustament o la reducció necessària de les possibilitats de pesca imposades per la Unió Europea o els tractats i els acords internacionals ha d'afectar cada un dels vaixells de manera proporcional, d'acord amb el principi d'equitat, raó per la qual les mesures de reajustament de les possibilitats davant d'aquesta nova situació han de garantir que les empreses afectades mantinguin entre si la mateixa posició relativa que tenien abans de la restricció.

Així mateix, la Llei preveu el cas contrari al que s'ha exposat, és a dir, l'augment de les possibilitats de pesca per a la flota. En aquest cas, són determinants les raons de política pesquera perquè el Govern acordi atribuir-les als vaixells que es dediquen a la pesqueria o bé a altres vaixells afectats per mesures de reducció de l'esforç pesquer, en defensa de l'interès general. La Llei torna a recórrer a mesures d'equitat com a justificatives del fet que les meres expectatives d'ampliació de drets siguin desplaçades per raons d'interès general, el predomini del qual sobre la mera consideració individual i subjectiva del titular d'un dret patrimonial imposa la Constitució i consagra la jurisprudència.

D'altra banda, la Llei preveu la redistribució de les possibilitats de pesca quan els seus titulars no en facin ús, o ho facin de manera parcial. Aquesta mesura s'ajusta als principis constitucionals de llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, i de defensa de la productivitat, consagrats en l'article 38 de la Constitució. Precisament, en compliment d'aquests principis, la Llei preveu la possible prescripció del dret a les possibilitats de pesca no utilitzades o infrautilitzades.

La regulació de la cessió de les possibilitats de pesca pretén racionalitzar l'activitat pesquera i fomentar la lliure competència, i vetllar alhora perquè no es vegin perjudicats tercers amb millor dret i no es produeixin situacions de monopoli o oligopoli al sector pesquer.

L'activitat pesquera dels vaixells està condicionada a la seva inclusió en el Cens de Vaixells de Pesca Marítima, com també en el cens corresponent a la seva modalitat o pesqueria, calador o àrea, a l'obtenció de la llicència com a document inherent al vaixell i, si s'escau, al permís de pesca especial.

El règim de gestió dels recursos es completa amb la regulació de les arts, els aparells, els estris o els instruments de pesca, l'establiment de la talla o el pes de les espècies, la declaració de zones de veda o qualsevol altra mesura que exigeixi la conservació, la protecció i la regeneració dels recursos pesquers per a determinades espècies, pesqueries o caladors.

Les mesures de conservació dels recursos pesquers que estableix la Llei inclouen, al costat de la pesca responsable, mesures de protecció i regeneració dels recursos pesquers que comporten l'establiment de zones de protecció pesqueres, les quals, per les especials característiques del medi marí, són idònies per a la protecció, la regeneració i el desenvolupament de les espècies pesqueres. En aquestes zones, l'exercici de la pesca pot estar prohibit o limitat a determinades arts, d'acord amb la normativa específica establerta en la declaració de reserva marina, zona de condicionament marí o zona de repoblació marina.

Així mateix, la Llei estableix mesures de protecció dels recursos pesquers respecte d'aquelles activitats, tinguin la naturalesa que tinguin, que puguin alterar l'estat dels recursos pesquers, i condicionar aquestes activitats a l'emissió de l'informe preceptiu del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

L'efectivitat del compliment de les normes de conservació dels recursos pesquers es garanteix mitjançant l'adopció de mesures d'inspecció i control encomanades als inspectors de Pesca Marítima en qualitat d'agents de l'autoritat, tant en mar com en terra en ocasió del desembarcament, la descàrrega i el dipòsit de les captures i les arts de pesca. Per assegurar aquesta efectivitat, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot establir que la descàrrega o el desembarcament de determinats productes pesquers es faci en els ports designats a aquest efecte.

Finalment, s'estableixen les obligacions dels capitans o els patrons dels vaixells de portar i emplenar el diari de pesca i les declaracions de desembarcament i transbord, com també de comunicar periòdicament les entrades i les sortides dels caladors i la sortida i l'arribada a port, que permeten el seguiment i el control de l'activitat pesquera dels vaixells.

L'aplicació a la pesca marítima d'esbarjo de les mesures de conservació i protecció dels recursos que estableix aquesta Llei per a la pesca professional, sens perjudici de les limitacions específiques que hi estableixi el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, és imprescindible per evitar que aquestes activitats puguin arribar a comprometre l'efectivitat d'aquestes mesures, i garanteix la compatibilitat d'aquestes activitats amb la dels professionals del sector. Menció a part mereixen les activitats de pesca recreativa efectuades des d'embarcacions com a activitat comercial. En efecte, el desenvolupament del sector turístic a Espanya, i del sector del lleure en general, està afavorint la proliferació d'embarcacions la finalitat comercial de les quals no és la captura de productes pesquers per a la seva comercialització, sinó facilitar l'activitat de pesca recreativa a tercers. És evident que aquesta mena d'activitats, tant per la seva pròpia naturalesa com per la major incidència en els recursos pesquers, exigeixen més control per evitar desequilibris que incidirien negativament tant en el mateix sector del lleure i el turisme com en la pesca professional. Per aquest motiu, cal portar un control de les embarcacions i, si s'escau, l'assignació de quotes anuals de determinades espècies, sens perjudici de les competències assumides per les comunitats autònomes en matèria d'ordenació i promoció del turisme o de l'esport en el seu àmbit territorial, quan aquesta activitat sigui qualificada de turística o esportiva d'acord amb la normativa autonòmica aplicable.

El títol II estableix la normativa bàsica d'ordenació del sector pesquer.

L'eficàcia de les mesures de gestió dels recursos pesquers exposada en el títol I necessita ser complementada per una política adequada d'estructures pesqueres, perquè la seva interrelació condiona l'òptima utilització de les possibilitats de pesca, especialment l'adequada dimensió de la flota pesquera i la seva capacitat competitiva, com també la formació i el reciclatge dels professionals del sector que es dediquen a l'activitat pesquera i altres agents del sector econòmic i productiu de la pesca.

La normativa bàsica d'ordenació de la flota pesquera, orientada per la política d'estructures comunitària, està dirigida a adaptar la capacitat de la nostra flota a les nostres possibilitats de pesca, per evitar-ne la infrautilització o la sobredimensió. En consideració als programes d'orientació plurianuals aprovats per la Comissió per a Espanya, la política de construcció, modernització i reconversió de vaixells està dirigida a no augmentar l'esforç pesquer excepte en casos excepcionals.

A efectes de facilitar la diversificació de les activitats de la flota, i per afavorir el proveïment del mercat i de

la indústria de transformació dels productes de la pesca, la Llei encomana al Govern el foment de la creació de societats mixtes o altres modalitats contractuals entre armadors nacionals i de països tercers, de manera que, o bé temporalment o bé amb caràcter definitiu, alguns dels nostres vaixells accedeixin sota aquesta fórmula als recursos pesquers de països tercers, mantenint el màxim percentatge possible de tripulació comunitària.

Les activitats que duen a terme armadors i professionals de la pesca espanyols en països tercers té una importància creixent per al proveïment de peix al mercat espanyol i de matèries primeres a la indústria de transformació. A fi de fer un seguiment adequat de les activitats d'aquestes empreses, es crea el Registre d'empreses pesqueres en països tercers, que inclou tant les societats mixtes com les empreses que radiquen en països tercers, que compleixin determinats requisits d'ocupació de treballadors espanyols i de participació en el capital social.

La normativa bàsica estatal sobre els coneixements i els requisits dels titulats nauticopesquers, en el marc del sistema educatiu quan comporta un títol acadèmic, i la normativa de desplegament legislatiu que dictin les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències, estan dirigides a la formació actualitzada i permanent dels professionals de la pesca, de conformitat amb les recomanacions de l'Organització Internacional de Treball i del que disposen els convenis de l'Organització Marítima Internacional. L'expedició per les comunitats autònomes de les targetes acreditatives dels títols corresponents ha de constar al Registre de professionals del sector pesquer del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

La Llei reconeix la tradicional implantació de les confraries de pescadors al litoral, i la seva naturalesa jurídica de corporacions de dret públic sense ànim de lucre, i estableix les bases del seu règim democràtic de composició i funcionament que ha de ser desenvolupat, ampliat i objecte de control per les comunitats autònomes. La Federació Nacional pot integrar, si s'escau, les confraries, ha d'actuar com a òrgan interlocutor entre aquestes i l'Administració General de l'Estat en matèria de pesca marítima, i ha de dur a terme les actuacions que per delegació li encomani l'Administració General de l'Estat.

La Llei regula els requisits del reconeixement de les organitzacions de productors i les obligacions derivades de les importants intervencions que els atribueix la normativa comunitària respecte a l'adaptació de l'oferta a les exigències dels mercats pesquers.

La concessió per a l'establiment del port base d'un vaixell l'atorga la comunitat autònoma que n'autoritza la construcció, i, si s'escau, ha de correspondre necessàriament al litoral del calador nacional en què estigui autoritzat a exercir l'activitat pesquera. Les sol·licituds de canvis de base entre ports d'una comunitat autònoma les autoritza la comunitat corresponent, amb la verificació prèvia del compliment dels requisits que estableix la Llei per evitar desequilibris d'esforç de pesca, i correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació autoritzar els canvis de base entre ports de diferents comunitats autònomes, amb l'informe d'aquestes.

La primera venda dels productes pesquers frescos s'ha de fer a través de les llotges dels ports autoritzats per al desembarcament, llevat dels centres que autoritzin les comunitats autònomes per als productes del marisqueig. Es considera que el sistema idoni per a la formació dels preus dels productes, i evitar distorsions en el mercat, és que els preus dels productes es formin en els mateixos ports on es descarrega la mercaderia. No obs-

tant això, la Llei admet la possibilitat que la primera venda es faci a la llotja d'un port diferent del de desembarcament, cas en què els productes han d'anar acompanyats d'una documentació emplenada pel transportista, en què han de constar, en tot cas, les quantitats transportades de cada espècie, l'origen de la tramesa i el lloc de destinació dels productes, sens perjudici d'aquelles altres dades que s'estableixin per reglament. Així mateix, es poden establir excepcions per a la primera venda a la llotja de captures efectuades amb determinades modalitats de pesca.

De conformitat amb les mesures de conservació dels recursos pesquers, està prohibida la tinença, el dipòsit, el transport, el trànsit, l'emmagatzemament, l'exposició i la venda de productes pesquers de qualsevol origen o procedència d'una talla inferior a la reglamentària, que ha de ser sancionada com a infracció greu de conformitat amb el que estableix el títol V d'aquesta Llei.

El títol III estableix les bases de la comercialització i transformació dels productes pesquers en tot el territori nacional, des que s'ha fet la primera venda fins que arriba al consumidor final, per garantir que els productes objecte d'aquestes operacions han estat capturats de conformitat amb la normativa sobre conservació i protecció dels recursos pesquers.

La necessària transparència de mercat i la informació veraç als consumidors sobre els productes pesquers, en totes les fases de la cadena de comercialització, exigeixen l'establiment de mesures de normalització dels productes i la seva identificació correcta a tota hora, amb precisió de l'espècie, l'origen, la qualitat i les característiques.

Per incrementar el valor afegit dels productes pesquers i afavorir-ne l'aprofitament eficaç, el Govern ha de fomentar, en l'àmbit nacional i internacional, la millora de la seva qualitat, afavorir el consum dels tradicionals, artesanals i infrautilitzats, com també les denominacions de qualitat, cosa que comporta una adaptació més adequada entre l'oferta i la demanda, en benefici del sector pesquer, tant dels professionals que es dediquen a l'activitat extractiva com dels agents que es dediquen a l'activitat comercial, com també dels mateixos consumidors.

Al seu torn, el foment de la qualitat dels productes i la seva promoció per totes les administracions ha de redundar en un mercat transparent, dinàmic i competitiu, en benefici del sector, dels consumidors i de l'economia nacional.

El títol IV regula la investigació pesquera i oceanogràfica que dugui a terme l'Institut Espanyol d'Oceanografia, en el marc del Pla nacional d'investigació científica i desenvolupament tecnològic, cosa que ha de permetre conèixer l'estat dels recursos i del medi marí en aigües espanyoles i en qualssevol altres caladors on pesqui la nostra flota i així orientar el disseny d'una política nacional pesquera adequada a les necessitats del sector, que és en definitiva la defensa de l'interès general i la finalitat primordial d'aquesta Llei.

El títol V estableix el règim de control per a la protecció dels recursos pesquers.

La Llei recull els criteris substantius que conté la jurisprudència constitucional per diferenciar els àmbits materials corresponents a la pesca marítima i a l'ordenació del sector pesquer i comercialització de productes pesquers.

La necessitat del règim sancionador és més gran davant del fet que el Reglament CEE 2847/93, del Consell de 12 d'octubre, pel qual s'estableix un règim de control de la política pesquera comuna, imposa als estats

membres vetllar pel compliment de la normativa comunitària a les seves aigües, tant dels seus vaixells com d'altres estats membres i països tercers. Així mateix, els estats membres han de vetllar per l'activitat pesquera dels seus vaixells en totes les aigües, fins i tot a alta mar, i controlar el compliment de la normativa comunitària, i estan obligats a adoptar les mesures sancionadores apropiades.

D'acord amb això, la Llei estableix, d'una banda, l'àmbit competencial propi i exclusiu de l'Estat, és a dir, el que es refereix a les infraccions i les sancions en matèria de pesca marítima i, de l'altra, les normes bàsiques per definir un marc unitari d'infraccions i sancions en matèria d'ordenació del sector i comercialització de productes pesquers, marc dirigit a assegurar de manera homogènia i en condicions d'igualtat l'interès general i a establir les garanties imprescindibles de certesa jurídica que permetin a les comunitats autònomes l'exercici de les seves competències sancionadores en aquestes matèries.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei, de conformitat amb els principis i les regles de la política pesquera comuna i dels tractats i els acords internacionals, té per objecte:

- a) La regulació de la pesca marítima, competència exclusiva de l'Estat, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.19a de la Constitució.
- b) L'establiment de la normativa bàsica d'ordenació del sector pesquer, d'acord amb el que preveu l'article 149.1.19a de la Constitució.
- c) L'establiment de normes bàsiques d'ordenació de l'activitat comercial de productes pesquers, i la regulació del seu comerç exterior, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.13a i 10a, respectivament, de la Constitució.
- d) La programació de la investigació pesquera i oceanogràfica de competència de l'Estat, en l'àmbit de la política de pesca marítima, d'acord amb l'article 149.1.15a de la Constitució.
- e) L'establiment del règim d'infraccions i sancions en matèria de pesca marítima en aigües exteriors, de la normativa bàsica d'ordenació del sector pesquer i comercialització dels productes pesquers.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'estableixen les definicions següents:

Activitat pesquera: l'extracció dels recursos pesquers en aigües exteriors, com també la de crustacis i mol·luscos amb arts i aparells propis de la pesca. Estan excloses d'aquesta definició les activitats de marisqueig i l'aqüicultura, com també la pesca en aigües interiors.

Aigües exteriors: aigües marítimes sota jurisdicció o sobirania espanyola, situades per fora de les línies de base, tal com preveuen la Llei 20/1967, de 8 d'abril, sobre extensió de jurisdicció marítima a dotze milles, a efectes de pesca, i el Reial decret 2510/1977, de 5 d'agost, d'aigües jurisdiccionals, línies de base rectes per a la seva delimitació.

Aigües interiors: aigües marítimes sota jurisdicció o sobirania espanyola, situades per dins de les línies de base.

Art de pesca: qualsevol aparell, xarxa, estri, instrument i equip utilitzats en la pesca marítima en aigües exteriors.

Escull artificial: el conjunt d'elements o mòduls, constituïts per diversos materials inerts, o bé els bucs de vaixells de fusta específicament adaptats per a aquesta finalitat que es distribueixen sobre una superfície delimitada del llit marí.

Vaixell habitual: el vaixell que ha exercit una pesqueria de manera continuada, reiterada i ininterrompuda; es considera com a tal la no interrupció voluntària d'aquesta activitat durant dos anys consecutius.

Calador nacional: les aigües marítimes sota jurisdicció o sobirania espanyola.

Captures històriques: les efectuades habitualment per un vaixell des d'una data determinada per reglament.

Esforz pesquer: la intensitat amb què s'exerceix l'activitat pesquera, mesurada amb la capacitat d'un vaixell, segons la seva potència i el seu arqueig, el temps d'activitat, i altres paràmetres que puguin incidir en la seva intensitat de pesca. L'esforç de pesca exercit per un conjunt de vaixells és la suma de l'exercici per cadascun d'aquests.

Llotja: la instal·lació prevista per a l'exposició i primera venda dels productes pesquers frescos, situada en el recinte portuari i autoritzada pels òrgans competents de les comunitats autònomes en matèria d'ordenació del sector pesquer.

Ordenació de l'activitat comercial dels productes de la pesca, del marisqueig i de l'aqüicultura: la regulació de les operacions que es duen a terme respecte als productes esmentats, des que finalitza la primera venda fins a l'arribada al consumidor final, i en especial quant al transport, l'emmagatzemament, la transformació, l'exposició i la venda.

Ordenació del sector pesquer: la regulació del sector econòmic o productiu de la pesca, en especial quant als agents del sector pesquer, la flota pesquera, l'establiment de ports base i els canvis de base, i la primera venda dels productes pesquers.

Pesca marítima: el conjunt de mesures de protecció, conservació i regeneració dels recursos marins vius en aigües exteriors, com també l'activitat pesquera, en aquestes aigües.

Pesqueria: l'exercici de l'activitat pesquera dirigida a la captura d'una espècie o grup d'espècies en una zona o calador determinat.

Possibilitats de pesca dels vaixells: el volum de captures, esforç de pesca o temps en una zona, que ha correspost a un vaixell d'acord amb el repartiment basat en els criteris que estableix aquesta Llei.

Recursos pesquers: els recursos marins vius, com també els seus esquelets i altres productes d'aquells, susceptibles d'aprofitament.

Zona o calador de pesca: àrea geogràfica subjecta a mesures de gestió o conservació singulars, partint de criteris biològics.

Article 3. Finalitats.

Són finalitats d'aquesta Llei:

a) Vetllar per l'explotació equilibrada i responsable dels recursos pesquers, afavorir el seu desenvolupament sostenible, i adoptar les mesures necessàries per protegir, conservar i regenerar aquests recursos i els seus ecosistemes.

b) Millorar les condicions en què es duen a terme les activitats pesqueres, i el nivell de vida dels pescadors.

c) Adaptar l'esforç de la flota a la situació dels recursos pesquers.

d) Potenciar el desenvolupament d'empreses competitives i econòmicament viables en el sector pesquer, i facilitar-ne l'adaptació als mercats.

e) Fomentar la millora de les estructures productives dels sectors extractiu, comercialitzador i transformador, i millorar l'aprofitament i incrementar el valor afegit dels productes pesquers.

f) Promoure la formació continuada dels professionals del sector pesquer.

g) Fomentar l'associacionisme en el sector pesquer.

h) Promoure mesures compensatòries dels desequilibris econòmics i socials que es puguin produir a les regions que depenen de la pesca.

i) Assegurar el proveïment i fomentar el consum dels productes, fent especial incidència en els excedentaris i els infraexplotats.

j) Fomentar un comerç responsable dels productes pesquers, que contribueixi a la conservació dels recursos.

k) Millorar la qualitat dels productes, la transparència del mercat i la informació al consumidor.

l) Fomentar la investigació oceanogràfica i pesquera.

TÍTOL I

De la pesca marítima en aigües exteriors

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 4. Delimitació de l'àmbit.

1. Els preceptes d'aquest títol són aplicables a l'activitat pesquera exercida per:

a) Els vaixells espanyols en les aigües següents:

1r Aigües sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola, incloent-hi el mar territorial, la zona econòmica exclusiva i la zona de protecció pesquera de la Mediterrània, llevat de les aigües interiors, d'acord amb el que regulen la Llei 10/1977, de 4 de gener, sobre el mar territorial; la Llei 15/1978, de 20 de febrer, sobre la zona econòmica exclusiva, i el Reial decret 1315/1997, d'1 d'agost, pel qual s'estableix una zona de protecció pesquera a la mar Mediterrània.

2n Aigües sota sobirania o jurisdicció d'altres estats membres de la Unió Europea, d'acord amb el que preveu la normativa comunitària.

3r Aigües sota sobirania o jurisdicció de països tercers sens perjudici de la legislació nacional d'aquests països i del que estableixen els tractats, els acords i els convenis internacionals.

4t Aigües d'alta mar, d'acord amb el que estableixen el dret internacional vigent i les normes aplicables en virtut de tractats, acords o convenis internacionals.

b) Els vaixells comunitaris, en aigües sota sobirania o jurisdicció espanyola, de conformitat amb el que disposa la normativa de la Unió Europea.

c) Els vaixells de països tercers en aigües sota sobirania o jurisdicció espanyola, de conformitat amb el que disposen la normativa de la Unió Europea i les normes aplicables en virtut de tractats, acords o convenis internacionals.

2. Els preceptes d'aquest títol també són aplicables a qualsevol altra activitat pesquera exercida en aigües exteriors sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola.

Article 5. *Mesures de la política de pesca marítima en aigües exteriors.*

La política de la pesca marítima en aigües exteriors s'ha de fer a través de:

a) Mesures de conservació dels recursos pesquers, mitjançant la regulació d'arts i aparells, la regulació de l'esforç pesquer, l'establiment de vedes temporals o zonals, o de qualsevol altra mesura que aconselli l'estat dels recursos.

b) Mesures de protecció i regeneració dels recursos pesquers, mitjançant l'establiment de zones protegides, i de mesures preventives per a activitats susceptibles de perjudicar els recursos pesquers.

c) Mesures de gestió de l'activitat pesquera, distribuint les possibilitats de pesca de manera que s'aconsegueixi una racionalització més gran de l'esforç pesquer, en desenvolupament del sector.

d) La regulació de la pesca no professional, per la seva incidència sobre el recurs.

e) L'establiment dels oportuns sistemes de control i inspecció de les activitats pesqueres.

CAPÍTOL II**Mesures de conservació dels recursos pesquers****Article 6. *Accés als recursos.***

L'accés als recursos pesquers està regulat per assegurar-ne la protecció, conservació i millora, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les normes reglamentàries que la despleguin, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i al sector pesquer afectat, i de conformitat amb el que disposi la normativa comunitària de la Unió Europea.

Article 7. *Mesures de regulació de l'activitat pesquera.*

Per a la conservació i la millora dels recursos pesquers, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot establir mesures de regulació directes, a través de la limitació de l'esforç de pesca, o indirectes mitjançant la limitació del volum de captures.

Article 8. *Regulació de l'esforç pesquer.*

1. A fi de garantir la millora i la conservació dels recursos pesquers, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot adoptar, entre altres, les mesures de regulació de l'esforç pesquer següents:

a) La limitació del nombre de vaixells en funció de la incidència de les seves característiques en l'esforç de pesca del conjunt de la flota en una pesqueria.

b) La limitació del temps d'activitat pesquera.

c) El tancament de la pesqueria.

Article 9. *Limitació de les captures.*

El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot adoptar les mesures de limitació del volum de les captures que siguin necessàries, respecte de determinades espècies o grups d'espècies, per caladors o zones, períodes de temps, modalitats de pesca, per vaixell o grups de vaixells, o altres criteris que s'estableixin per reglament.

Article 10. *Arts de pesca.*

1. La pesca marítima en aigües exteriors només es pot exercir mitjançant arts de pesca autoritzades expressament.

2. El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot establir les característiques tècniques i les condicions d'utilització de les arts de pesca autoritzades per a les diferents modalitats de pesca, com també les del seu transport i estiba, o la prohibició de la seva tinença a bord, com també qualsevol altra circumstància que aconselli l'estat dels recursos, tenint en compte:

a) Les espècies o els grups d'espècies objectiu als quals va dirigida la pesca, com també les espècies accessorïes i, en particular, la seva talla o el seu pes mínim de captura.

b) Les zones i els períodes de pesca i, si s'escau, els fons autoritzats.

Article 11. *Talla o pes de les espècies.*

1. A efectes de la conservació dels recursos, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia, pot establir talles o pesos mínims de determinades espècies, diferenciant per caladors, zones o fons de pesca quan sigui necessari.

2. Les espècies d'una talla o un pes inferior al reglamentat no es poden retenir a bord, transbordar, desembarcar o descarregar, ni dipositar, i s'han de tornar immediatament al mar després de capturar-les, llevat que hi hagi una normativa específica.

Article 12. *Vedes.*

1. Per protegir, conservar i recuperar els recursos pesquers, i amb l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot establir fons mínims, zones o períodes de veda en què es limiti o es prohibeixi l'exercici de les activitats pesqueres o la captura de determinades espècies, com també adoptar les altres mesures que es considerin necessàries.

2. L'establiment d'una zona de veda o d'una àrea de fons mínims ha de delimitar la zona esmentada, les arts permeses i, si s'escau, aquells aspectes referits al seu temps de vigència o a la seva revisió temporal en funció del seguiment d'eficàcia i utilitat d'aquesta, com també altres mesures que es considerin necessàries.

3. L'establiment d'una veda temporal determina el temps de vigència i la possible pròrroga en funció del seguiment d'eficàcia i utilitat d'aquesta veda.

CAPÍTOL III**Mesures de protecció i regeneració dels recursos pesquers****SECCIÓ 1a ZONES DE PROTECCIÓ PESQUERA****Article 13. *Declaració de zones de protecció pesquera.***

1. El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, mitjançant ordre ministerial, pot declarar zones de protecció pesquera per afavorir la protecció i la regeneració dels recursos marins vius. Aquestes zones, d'acord amb la

finalitat específica derivada de les seves especials característiques, poden ser qualificades de:

- a) Reserves marines.
- b) Zones de condicionament marí.
- c) Zones de repoblació marina.

2. La declaració d'aquestes zones s'ha de fer amb l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia, del Ministeri de Medi Ambient, del Ministeri de Defensa, en cas que incideixi sobre zones declarades d'interès per a la defensa nacional o zones de seguretat d'instal·lacions militars, del Ministeri de Foment, en cas que afecti el servei portuari, com també de les comunitats autònomes afectades, sobre aspectes de la seva competència.

La declaració ha d'establir, en tot cas, la delimitació geogràfica de la zona.

Article 14. *Les reserves marines.*

1. Han de ser declarades reserves marines les zones que per les seves característiques especials es considerin adequades per a la regeneració dels recursos pesquers. Les mesures de protecció han de determinar les limitacions o la prohibició, si s'escau, de l'exercici de l'activitat pesquera, com també de qualsevol altra activitat que pugui alterar el seu equilibri natural.

2. En l'àmbit de les reserves marines es poden delimitar àrees o zones amb diferents nivells de protecció.

Article 15. *Zones de condicionament marí.*

1. A fi d'afavorir la protecció i la reproducció dels recursos pesquers, es poden declarar zones de condicionament marí, en què s'han de realitzar obres o instal·lacions que afavoreixin aquesta finalitat. La declaració d'aquestes zones s'ha de fer amb el compliment previ de la legislació vigent en matèria d'ocupació del domini públic marítimoterrestre.

2. La norma de declaració ha d'establir les mesures de protecció de la zona, respecte de l'exercici o la prohibició, si s'escau, de l'activitat pesquera, com també de qualsevol altra activitat que pugui perjudicar la seva finalitat.

3. Entre les obres o instal·lacions que es poden realitzar a les zones de condicionament marí figuren els esculls artificials, com també d'altres que s'estableixin per reglament.

Article 16. *Zones de repoblació marina.*

1. A fi d'afavorir la regeneració d'espècies d'interès pesquer, es poden declarar zones destinades a l'alliberament controlat d'espècies en qualsevol fase del seu cicle vital.

2. En aquestes zones s'han d'establir normes especials per a l'exercici de la pesca, com també de totes aquelles activitats que puguin afectar l'efectivitat d'aquesta mesura.

Article 17. *Informes previs a la repoblació marina.*

1. Les repoblacions que es duguin a terme en aigües exteriors requereixen l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia i del Ministeri de Medi Ambient, com també de la comunitat autònoma corresponent sobre la seva incidència en els recursos pesquers de les aigües interiors.

2. Les repoblacions que es duguin a terme a les aigües interiors requereixen l'informe previ del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació sobre la seva incidència en els recursos pesquers de les aigües exteriors.

3. La introducció d'espècies foranes de qualsevol talla i cicle vital, com també d'ous, espores o individus d'aquestes espècies, amb destinació a repoblació, cultius o simple immersió, requereix l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia, Ministeri de Medi Ambient, Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de les comunitats autònomes afectades.

Article 18. *Règim aplicable als espais protegits.*

A les aigües exteriors dels espais naturals protegits, les limitacions o les prohibicions de l'activitat pesquera les ha de fixar el Govern de conformitat amb els criteris establerts en la normativa ambiental.

SECCIÓ 2a ACTIVITATS SUSCEPTIBLES D'ALTERAR ELS RECURSOS PESQUERS

Article 19. *Extracció de flora.*

L'extracció de flora marina en aigües exteriors requereix l'autorització del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb la realització prèvia de l'informe preceptiu de la comunitat autònoma corresponent.

Article 20. *Obres, instal·lacions i altres activitats al mar.*

1. Qualsevol obra o instal·lació, desmuntable o no, que es pretengui realitzar o instal·lar en aigües exteriors, com també l'extracció de qualsevol material, requereix l'informe preceptiu del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de les comunitats autònomes afectades, als efectes de la protecció i conservació dels recursos marins vius.

2. L'autorització administrativa per a la realització d'activitats en aigües exteriors en què, fins i tot sense requerir obres o instal·lacions de cap mena, concorrin circumstàncies de les quals puguin derivar efectes per als recursos pesquers o interferències amb l'exercici normal de l'activitat pesquera, requereix l'informe preceptiu del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Article 21. *Abocaments.*

L'autorització administrativa per a tota mena d'abocaments en aigües exteriors requereix l'informe preceptiu del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de les comunitats autònomes, a efectes de la valoració de la seva incidència sobre els recursos marins vius.

CAPÍTOL IV

Gestió de les activitats pesqueres

SECCIÓ 1a REQUISITS GENERALS PER A L'EXERCICI DE L'ACTIVITAT PESQUERA

Article 22. *Cens de vaixells de pesca marítima.*

1. El Cens de vaixells de pesca marítima ha de contenir la relació dels vaixells de bandera espanyola que poden exercir l'activitat pesquera a les aigües de l'àmbit d'aplicació d'aquest títol. El Cens ha de contenir tots els paràmetres dels vaixells que poden incidir en l'esforç pesquer exercit per la flota.

2. Només els vaixells inclosos en aquest Cens poden ser autoritzats i proveïts de despatx per a la pesca o feines auxiliars de la pesca.

Article 23. *Autoritzacions de pesca.*

1. Qualsevol vaixell destinat a l'exercici de la pesca marítima professional en aigües exteriors ha de portar a bord una autorització administrativa de caràcter temporal, expedida pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, denominada llicència de pesca, i disposar d'un número del Registre general sanitari d'aliments.

2. La llicència de pesca, de caràcter intransferible, és un document inherent al vaixell pesquer i que ha de recollir almenys les dades relatives al titular, les seves característiques tècniques, la zona de pesca o calador, la modalitat de pesca i el període de vigència d'aquesta. La primera llicència d'un vaixell pesquer ha de contenir, a més, les dades relatives a les baixes aportades per a la seva construcció i el port d'establiment.

3. En cas de transmissió de la titularitat del vaixell, el nou propietari ho ha de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació a efectes del coneixement de la subrogació en l'ús de la llicència.

4. La no utilització de la llicència de pesca sense causa justificada, durant el seu període de vigència, es considera renúncia del titular a l'accés del vaixell a la pesqueria i al calador per al qual va ser autoritzat, i s'ha de procedir a la seva baixa definitiva en el cens específic corresponent per modalitats, caladors o pesqueries.

5. Qualsevol altra activitat pesquera ha de disposar de l'autorització corresponent.

6. El que disposa aquest article s'entén sens perjudici de l'autorització sanitària corresponent i altres requisits que estableix la normativa vigent.

SECCIÓ 2a REQUISITS ESPECIALS PER A L'EXERCICI DE L'ACTIVITAT PESQUERA

Article 24. *Canvi temporal d'activitat de pesca.*

Quan la situació dels recursos pesquers ho permeti, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot autoritzar temporalment als titulars dels vaixells pesquers un canvi en les condicions de l'exercici de l'activitat pesquera previstes a la seva llicència. Aquesta autorització ha de recollir expressament el període de vigència, com també totes les dades que suposin una modificació de les condicions de la llicència.

Article 25. *Permís especial de pesca.*

1. Quan les característiques especials d'una pesqueria aconsellin limitacions de l'esforç pesquer o mesures específiques de conservació dels recursos pesquers, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot establir que l'exercici de l'activitat estigui condicionat a la concessió d'un permís de pesca especial de caràcter temporal, complementari de la llicència de pesca, i que s'ha de portar a bord.

2. Aquest permís ha de contenir, com a mínim, les dades relatives a la identificació del vaixell, període de validesa, zona, modalitat de pesca i espècies autoritzades. Quan es tracti d'un conjunt de vaixells, es pot emetre un permís de pesca especial de manera col·lectiva. El permís especial de pesca és necessari, en tot cas, per a l'exercici de l'activitat pesquera en aigües no sotmeses a la jurisdicció o la sobirania espanyoles.

Article 26. *Censos específics.*

1. Per a la gestió i la distribució de les possibilitats de pesca es poden establir censos per modalitats, pesqueries i caladors, que han de possibilitar als vaixells que hi estiguin inclosos l'exercici de la pesca marítima en aigües exteriors.

2. La inclusió d'un vaixell en un o més censos específics, l'ha de fer el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació d'acord amb el procediment i els criteris establerts per reglament, entre els quals s'ha de tenir en compte prioritàriament:

- a) L'habitualitat en la pesqueria.
- b) La idoneïtat dels vaixells i altres condicions tècniques d'aquests.

3. En cas de disponibilitats sobrants, s'hi poden incloure vaixells afectats per una reducció greu de les possibilitats de pesca.

SECCIÓ 3a MESURES DE GESTIÓ DE LES POSSIBILITATS DE PESCA

Article 27. *Repartiment.*

1. Per millorar la gestió i el control de l'activitat, com també per afavorir la planificació empresarial, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot disposar la distribució de les possibilitats de pesca entre vaixells o grups de vaixells habituals en la pesqueria.

2. La distribució de les possibilitats de pesca es pot xifrar en volums de captures, esforç de pesca, temps de pesca o presència en zones de pesca.

3. Els criteris de repartiment són els següents:

- a) L'activitat pesquera exercida històricament, xifrada en volum de captures, esforç de pesca, temps o presència en zona, en cada cas.
- b) Les seves característiques tècniques.
- c) Els altres paràmetres del vaixell, com també altres possibilitats de pesca de què disposi, que optimitzin l'activitat del conjunt de la flota.

4. Així mateix, una vegada aplicats els criteris de l'apartat anterior s'han de valorar les possibilitats d'ocupació que acreditati el titular del vaixell, com també les condicions sociolaborals dels treballadors.

Article 28. *Transmissibilitat.*

1. En cas de distribució de les possibilitats de pesca, aquestes són transmissibles amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i amb l'informe previ de la comunitat autònoma del port base del vaixell, seguint el procediment que es determini per reglament i d'acord amb els criteris següents:

- a) Evitar l'acumulació de possibilitats de pesca en un vaixell en volums superiors als que puguin ser utilitzats.
- b) Establir un límit mínim de possibilitats, per sota del qual el vaixell ha d'abandonar la pesqueria.
- c) Justificar que la transmissibilitat estigui restringida a vaixells o grups de vaixells que pertanyin a determinades categories o censos. En consideració a les exigències tècniques de les pesqueries, es poden establir els requisits relatius a les condicions tècniques dels vaixells objecte de la transmissió.

d) Establir, a efectes d'afavorir l'exercici de la lliure competència, que els volums de possibilitats de pesca, que poden ser acumulats per una mateixa empresa o grups d'empreses relacionades societàriament, no poden superar el 30 per 100 per a cada pesqueria.

2. Quan es tracti de vaixells de la mateixa empresa armadora, i amb el compliment previ de les condicions que estableix l'apartat 1, la transmissió de les possibilitats de pesca entre els seus propis vaixells no requereix l'autorització administrativa, i és suficient comunicar-ho prèviament i fefaentment al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. En aquest cas, durant el període de temps en què el vaixell que ha rebut les possibilitats les utilitzi, no és aplicable al vaixell o als vaixells transmissors ni la baixa definitiva en el cens específic per la no utilització de la llicència que estableix l'apartat 4 de l'article 23, ni la prescripció derivada de la pèrdua d'habitualitat en la pesqueria que estableix l'article 30. Tampoc els és aplicable el límit mínim de possibilitats establert per reglament a què es refereix l'apartat 1, paràgraf b) d'aquest article.

3. Quan per a l'exercici de determinades pesqueries es requereixi la pertinença a un cens específic d'acord amb el que preveu l'article 26 i es disposi la distribució de possibilitats de pesca d'acord amb l'article 27, qualsevol vaixell que adquireixi noves possibilitats de pesca per a la pesqueria en qüestió té dret a ser inclòs en el cens específic corresponent.

Article 29. *Increment i reducció.*

1. Quan es produeixi un increment de les possibilitats de pesca, l'assignació efectuada a cada vaixell o grup de vaixells s'ha d'incrementar proporcionalment, de manera que mantinguin entre si la mateixa posició relativa, sense superar els màxims que preveu l'article anterior. Si queden possibilitats de pesca sobrants, s'han de distribuir preferentment entre vaixells que compleixen les característiques tècniques idònies per a la pesqueria en qüestió i hagin resultat afectats per mesures de reducció de les possibilitats de pesca.

2. Quan es produeixi una reducció de les possibilitats de pesca, l'assignació efectuada a cada vaixell o grup de vaixells s'ha de reduir proporcionalment, de manera que mantinguin entre si la mateixa posició relativa.

Article 30. *Prescripció.*

A fi d'afavorir que s'aprofitin més bé les possibilitats de pesca, quan els vaixells hagin perdut l'habitualitat en la pesqueria, d'acord amb el que estableix l'article 2, s'entén produïda la prescripció dels corresponents drets, i el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de procedir a la seva redistribució entre altres vaixells de conformitat amb els criteris de l'apartat 1 de l'article 29.

Article 31. *Plans de pesca.*

Per a la gestió de les possibilitats de pesca, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb la consulta prèvia al sector afectat i a les comunitats autònomes, pot regular plans de pesca per a determinades zones o pesqueries que prevegin mesures específiques i singulars, l'excepcionalitat respecte a la normativa general de les quals estigui justificada en funció de l'estat dels recursos, amb l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia.

SECCIÓ 4a DOCUMENTS I COMUNICACIONS RELATIVES A LA GESTIÓ DE L'ACTIVITAT PESQUERA

Article 32. *Comunicacions des dels vaixells.*

A fi de fer el seguiment de l'activitat pesquera, es poden establir sistemes de comunicacions periòdiques que possibilitin el coneixement, si és possible en temps real, de les entrades o sortides dels caladors, l'estada en aquests, les captures, la sortida i l'arribada a port o altres circumstàncies que s'estableixin per reglament.

Article 33. *El diari de pesca.*

Els capitans dels vaixells pesquers han de portar a bord un diari de pesca a fi de reflectir-hi els detalls de l'activitat pesquera duta a terme, en els termes que s'estableixin per reglament.

En aplicació de la normativa comunitària, es pot eximir de l'obligació de portar el diari de pesca els vaixells pesquers de determinades característiques i activitat.

Article 34. *La declaració de desembarcament.*

1. Els capitans dels vaixells que desembarquin captures en el territori espanyol han de presentar a les autoritats competents una declaració de desembarcament, que ha de reflectir les quantitats desembarcades de cada espècie, la zona de procedència i altres dades que s'estableixin per reglament.

2. Els capitans de vaixells espanyols que desembarquin els productes de la pesca fora del territori nacional tenen l'obligació de comunicar les dades corresponents al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació tal com s'estableixi per reglament.

3. En aplicació de la normativa comunitària, es pot eximir de l'obligació de fer la declaració de desembarcament els capitans de vaixells pesquers de determinades característiques i activitat.

Article 35. *La declaració de transbord.*

Els capitans de tots els vaixells han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i conservar en poder seu les dades de transbords de productes de la pesca que realitzin a altres vaixells o que rebin d'aquests en els termes que s'estableixin per reglament.

La informació derivada dels documents i les comunicacions que regula aquesta secció poden ser posats a disposició de la comunitat autònoma que ho sol·liciti.

CAPÍTOL V

Pesca recreativa en aigües exteriors

Article 36. *Condicions d'exercici.*

1. El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, escoltades les comunitats autònomes, pot establir mesures específiques per a la pesca recreativa a les aigües exteriors per raó de protecció i conservació dels recursos pesquers i a fi que no interfereixi en l'activitat pesquera professional o la perjudiqui.

2. Aquestes mesures poden consistir, entre altres, en:

- L'establiment de vedes temporals o zonals.
- La prohibició de mètodes, arts o instruments de pesca.

- c) La determinació de temps màxims de pesca.
- d) La fixació del volum màxim de captures per persona, vaixell, dia i espècie o grups d'espècies.
- e) L'establiment de distàncies mínimes respecte dels vaixells de pesca professional.
- f) L'obtenció d'una autorització per a la captura de determinades espècies, complementària de la llicència.
- g) L'obligació de fer la declaració de desembarcament respecte de la captura de determinades espècies.

3. Sens perjudici de l'establiment de les mesures específiques que preveu l'apartat 2, són aplicables a la pesca marítima no professional en aigües exteriors les mesures de protecció i conservació dels recursos pesquers establertes per a la pesca marítima professional.

4. Per garantir el compliment de les mesures dels apartats anteriors s'han d'establir actuacions específiques de vigilància i control.

Article 37. *Explotació lucrativa de la pesca recreativa.*

Sens perjudici del que estableix l'article anterior, la pesca recreativa efectuada des d'embarcacions destinades a la seva explotació comercial per a aquesta activitat ha de complir a més els requisits següents:

- 1. Disposar d'un permís d'activitat expedit pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. En aquest permís s'han d'especificar, si cal, les captures permeses en còmput anual.
- 2. Subministrar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació informació sobre les captures efectuades per zona i període de temps, d'acord amb les condicions que es determinin per reglament.

CAPÍTOL VI

Control i inspecció de l'activitat de pesca marítima

Article 38. *Els inspectors de pesca marítima en aigües exteriors.*

- 1. Els inspectors de pesca marítima en aigües exteriors tenen la condició d'agents de l'autoritat en l'acompliment de la seva activitat inspectora.
- 2. Els inspectors, que han d'acreditar la seva identitat i condició en l'exercici de les seves funcions, tenen accés a totes les dependències, registres i documents, i han d'estendre una acta en què quedin reflectides les circumstàncies i el resultat de les seves actuacions.
- 3. Les persones responsables dels vaixells pesquers, productes o instal·lacions objecte d'inspecció han de prestar la seva col·laboració per a la realització de la funció inspectora. La falta d'aquesta col·laboració o l'obstrucció, si s'escau, en l'exercici d'aquesta funció se sanciona d'acord amb el títol V d'aquesta Llei.

Article 39. *Mesures de control.*

- 1. S'han d'adoptar les mesures d'inspecció i control necessàries per garantir el compliment de la normativa de pesca marítima en aigües exteriors.
- 2. La funció inspectora en matèria de pesca marítima en aigües exteriors es pot fer, en tot cas, mentre el vaixell sigui al mar, al moll o al port.
- 3. Respecte de les arts i de les captures, la funció inspectora es pot dur a terme en el desembarcament o la descàrrega, abans de la primera venda dels productes o abans de la iniciació del transport quan es tracti

de productes no venuts a la llotja del port de desembarcament. A més, en les importacions de productes pesquers es pot fer en el desembarcament o la descàrrega en el territori nacional.

4. Quan les condicions de l'exercici de l'activitat ho permetin, es pot exigir que prèviament a la descàrrega o el desembarcament l'empresa faci un preavís d'arribada, o que la descàrrega o el desembarcament es produeixin en presència d'inspectors de pesca. Així mateix, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, quan sigui necessari per a l'exercici de la funció inspectora, pot establir que la descàrrega o el desembarcament de determinats productes pesquers es dugui a terme en determinats ports, d'entre els autoritzats per les comunitats autònomes.

5. Els capitans dels vaixells de països tercers que transportin productes pesquers i vulguin desembarcar en ports nacionals han de comunicar a les autoritats competents del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació el port de desembarcament que vulguin utilitzar i l'hora prevista d'arribada, i han d'enviar una declaració les dades de la qual s'han d'establir per reglament. Les autoritats competents del port de desembarcament no han de permetre el desembarcament fins que el capità del vaixell o el seu representant els presentin l'autorització expressa del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que s'ha de produir en el termini que s'estableixi per reglament. Així mateix, les operacions que siguin competència de les autoritats duaneres només es poden fer després que se'ls presenti aquesta autorització.

6. Els capitans dels vaixells que vulguin dur a terme operacions de transbord ho han de comunicar prèviament a les autoritats competents del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'antelació i les dades que s'estableixin per reglament. Els vaixells de països tercers n'han d'obtenir l'autorització.

Article 40. *Cooperació en la funció inspectora.*

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot establir convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes per millorar l'exercici de la funció inspectora en aigües exteriors i interiors, respectivament, sens perjudici dels convenis de cooperació existents en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i dels futurs plans de cooperació, i han d'intercanviar tota la informació que sigui necessària per a l'exercici de les seves competències respectives, i garantir a tota hora la confidencialitat de les dades.

TÍTOL II

Ordenació del sector pesquer

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 41. *Instrumentes de la política d'ordenació del sector pesquer.*

La política d'ordenació del sector pesquer s'ha de fer a través de:

- a) Mesures tendents a la millora de la capacitació dels professionals del sector.
- b) Mesures de foment i regulació de les entitats associatives del sector.

c) Mesures de construcció, modernització i reconversió dels vaixells pesquers per aconseguir una flota pesquera moderna, competitiva i adaptada a les pesqueries actuals i a l'explotació d'altres de noves, en condicions que garanteixin l'eficiència de l'activitat, condicions apropiades de treball a bord i la millora de la qualitat dels productes.

d) Mesures d'adaptació de la capacitat de la flota a l'estat dels recursos pesquers.

e) Mesures de foment de la creació d'empreses mixtes, com també d'altres fórmules per a l'aprofitament dels recursos pesquers de països tercers.

f) La regulació de l'establiment de ports base, com també dels canvis de port base.

g) Mesures de regulació del desembarcament i primera venda dels productes pesquers amb independència del seu origen.

CAPÍTOL II

Els agents del sector pesquer

SECCIÓ 1a ORDENACIÓ DE LES PROFESSIONS DEL SECTOR

Article 42. *Idoneïtat i titulació dels professionals del sector.*

El Govern, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, ha de regular les titulacions dels professionals del sector pesquer, en el marc, quan escaigui, del sistema educatiu general, i establir els requisits d'idoneïtat i les atribucions professionals corresponents a cada títol, sens perjudici de les competències del Ministeri de Foment. A causa de l'evolució constant de la tecnologia aplicada a la navegació i l'explotació pesquera, s'han d'establir els ajuts i les mesures necessàries per a l'actualització de coneixements i la implantació de noves tècniques, de manera continuada, per al reciclatge dels titulats.

Article 43. *Acreditació de la capacitació professional.*

1. En el marc de la normativa bàsica estatal a què es refereix l'article anterior i de la que en el seu desplegament estableixin les comunitats autònomes competents en matèria d'ordenació del sector pesquer, correspon a aquestes l'expedició dels títols i altres acreditacions de caràcter professional que s'estableixin.

2. Les targetes acreditatives s'han d'expedir almenys en castellà. Les comunitats autònomes amb llengua cooficial diferent del castellà poden expedir les targetes i els certificats en castellà i en l'altra llengua oficial de la comunitat autònoma en la mateixa mesura i tipus de lletra.

Article 44. *El Registre de professionals del sector pesquer.*

1. S'han d'inscriure al Registre de professionals del sector pesquer del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació totes les persones que estiguin en possessió de la titulació nauticopesquera corresponent, sens perjudici de la inscripció en altres registres legalment previstos per a l'exercici de la professió.

2. La gestió d'aquest Registre ha de ser descentralitzada i correspon a les comunitats autònomes competents en els seus territoris respectius.

3. Les comunitats autònomes han de traslladar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, perquè en

quedi constància en el Registre de professionals del sector pesquer, les inscripcions i les baixes de professionals del sector pesquer que aquestes duguin a terme.

SECCIÓ 2a LES CONFRARIES DE PESCADORS

Article 45. *Concepte.*

1. Les confraries de pescadors són corporacions de dret públic, sense ànim de lucre, representatives d'interessos econòmics, que actuen com a òrgans de consulta i col·laboració de les administracions competents en matèria de pesca marítima i d'ordenació del sector pesquer.

2. Les confraries de pescadors tenen personalitat jurídica plena i capacitat d'obrar per al compliment de les seves finalitats.

3. En tot cas, poden ser membres de les confraries de pescadors els armadors de vaixells de pesca i els treballadors del sector extractiu.

Article 46. *Funcions.*

Són funcions de les confraries de pescadors:

a) Actuar com a òrgans de consulta de les administracions públiques competents i exercir les funcions que els encomanin l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives.

b) Prestar serveis als seus membres i representar i defensar els seus interessos.

c) Administrar els recursos propis del seu patrimoni.

Article 47. *Federació Nacional de Confraries de Pescadors.*

Hi ha d'haver una Federació Nacional de Confraries de Pescadors on es poden integrar les confraries de pescadors i també les seves federacions.

Article 48. *Òrgans representatius.*

1. Els òrgans representatius de les confraries de pescadors són la Junta General, la Junta i el patró major. Tots els càrrecs han de ser elegits entre els membres de la confraria de pescadors mitjançant sufragi lliure, igual i secret.

2. El mandat dels càrrecs electes per als òrgans representatius de les confraries de pescadors té una durada de quatre anys, i poden ser reelegits per períodes de la mateixa durada màxima el nombre de vegades que determini la normativa de les comunitats autònomes.

Article 49. *La Junta General.*

La Junta General està integrada pel mateix nombre de treballadors i armadors en representació dels diferents sectors de la confraria i ha d'exercir les funcions que estableixin els respectius estatuts d'aprovació dels quals li correspon, com també les que estableixin les comunitats autònomes.

Article 50. *La Junta.*

La Junta està integrada pel mateix nombre de treballadors i d'armadors en representació dels diferents

sectors de la confraria i exerceix la funció de gestió i administració ordinàries de la confraria, com també les que estableixin les comunitats autònomes.

Article 51. *El patró major.*

El patró major és elegit per la Junta General d'entre els seus membres i exerceix la funció de direcció de la confraria de pescadors, com també les que estableixin els estatuts.

SECCIÓ 3a LES ORGANITZACIONS DE PRODUCTORS

Article 52. *Concepte.*

Les organitzacions de productors són entitats reconegudes oficialment, constituïdes a iniciativa dels productors a fi de garantir l'exercici racional de la pesca i la millora de les condicions de venda de la seva producció.

Article 53. *Funcions.*

Els productors que s'integrin a organitzacions tenen, entre altres, les obligacions següents:

- a) Donar sortida, a través de l'organització, al producte o els productes per als quals s'hagin associat, llevat que hi hagi una disposició expressa de la mateixa organització.
- b) Aplicar les normes adoptades per l'organització a fi de millorar la qualitat dels productes, adaptar el volum de l'oferta a les exigències del mercat i millorar el procés de comercialització.

Article 54. *Condicions per al seu reconeixement.*

Per al reconeixement oficial de les organitzacions de productors es pot exigir, entre altres condicions i en els termes que estableixi el Govern per reglament, que exerceixin una activitat econòmica suficient i desenvolupada en determinats àmbits geogràfics, sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes per al desplegament legislatiu i d'execució de les bases estatals.

Article 55. *Atorgament i retirada del reconeixement oficial.*

1. El reconeixement oficial de les organitzacions de productors, de la seva representativitat i el seu caràcter exclusiu en una zona, correspon:

- a) A les comunitats autònomes quan es tracti d'organitzacions de productors la producció de les quals pertanyi principalment a una sola comunitat autònoma, en els percentatges i en els termes que s'estableixin per reglament.
- b) Al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en els altres casos.

2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i les comunitats autònomes poden retirar el reconeixement a les organitzacions de productors de la seva competència quan deixin de complir els requisits que van determinar-ne el reconeixement, o incompleixin el que està reglamentat quant al seu funcionament.

SECCIÓ 4a ALTRES ENTITATS REPRESENTATIVES DEL SECTOR PESQUER

Article 56. *Entitats associatives i organitzacions sindicals.*

Les associacions d'armadors, com també les altres entitats associatives jurídicament reconegudes i les organitzacions sindicals de professionals del sector tenen la consideració d'entitats representatives a efectes de la seva interlocució i col·laboració en la presa de les decisions que puguin afectar els interessos que representen.

CAPÍTOL III

De la flota pesquera

Article 57. *Registre de vaixells pesquers.*

1. Es constitueix al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació el Registre de vaixells pesquers, de caràcter administratiu, on han de constar tots els vaixells espanyols autoritzats per a la pesca, per a tasques auxiliars de pesca o marisqueig, amb expressió de les seves dades d'interès per a l'aplicació de la normativa en matèria d'ordenació del sector pesquer. El seu contingut forma part del Registre comunitari de vaixells pesquers.

2. L'execució del que disposa l'apartat anterior l'han de dur a terme les comunitats autònomes, les quals han de mantenir una connexió telemàtica permanent amb el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

3. A fi de complir els compromisos de la Unió Europea en matèria de planificació de la flota pesquera, com també altres compromisos internacionals, el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir la normativa corresponent per a l'evolució de la flota pesquera espanyola.

4. La inscripció al Registre de vaixells pesquers no eximeix del compliment del deure d'inscripció al Registre mercantil i en altres registres públics que hi puguin haver.

Article 58. *Programes de construcció, modernització i reconversió.*

La construcció, la modernització i la reconversió de vaixells pesquers s'ha de fer en el marc dels programes que dugui a terme el Govern, amb la consulta prèvia de les comunitats autònomes del litoral, per a l'adaptació de l'esforç pesquer a l'estat dels recursos i a la situació de les pesqueries existents.

Article 59. *Noves construccions de vaixells pesquers.*

1. L'autorització de construcció de vaixells pesquers requereix que les unitats que s'hagin de construir substituïxin un o més vaixells aportats com a baixes inscrits en el Registre de vaixells pesquers, en les condicions que s'estableixin per reglament.

Aquestes condicions afecten l'arqueig, la potència i altres requisits tècnics dels vaixells pesquers, segons les modalitats de pesca o les pesqueries a què es destinin.

2. Sens perjudici de les competències del Ministeri de Foment, les autoritzacions per a noves construccions corresponen a la comunitat autònoma en la qual el vaixell hagi de tenir el seu port base.

La comunitat autònoma atorga aquesta autorització tenint en compte la normativa bàsica corresponent i l'in-

forme favorable previ del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació sobre els aspectes de la seva competència exclusiva en matèria de pesca marítima.

3. La cèdula del vaixell pesquer és el document que l'identifica, indispensable perquè sigui autoritzat per primera vegada per a l'exercici de l'activitat pesquera. A la cèdula s'han de fer constar, com a mínim, les dades d'identificació del vaixell, el port base d'establiment i les baixes dels vaixells aportades per a la seva construcció, que no poden ser despatxats en endavant per a l'exercici de la pesca.

Article 60. *Modernització i reconversió.*

1. La modernització i reconversió dels vaixells pesquers té com a finalitat la modificació de les seves condicions tècniques a fi d'adaptar-los a la normativa vigent en matèria de prevenció de riscos laborals, millorar les condicions d'habitabilitat, racionalitzar les operacions de pesca i perfeccionar els processos de manipulació i conservació dels productes a bord.

2. Quan les obres de modernització i reconversió suposen increment d'esforç de pesca s'exigeix l'aportació de baixes d'altres vaixells inscrits en el Registre de vaixells pesquers, en la forma o amb les excepcions que s'estableixen per reglament.

3. Les obres de modernització i reconversió són autoritzades per la comunitat autònoma d'acord amb la normativa bàsica corresponent, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació sobre els aspectes de la seva competència exclusiva en matèria de pesca marítima, sens perjudici de les competències del Ministeri de Foment.

4. Els ajuts públics que es concedeixin per a la modernització i la reconversió de vaixells pesquers estan condicionats a l'objectivació de les millores socials que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Article 61. *Adaptació de la flota a la situació de les pesqueries.*

A fi d'adaptar la flota a la situació dels recursos, i propiciar la recuperació i un millor aprofitament d'aquests recursos, el Govern i les comunitats autònomes, en el marc de les seves competències respectives, amb la consulta prèvia als agents socials, poden incentivar les mesures següents:

- a) La paralització temporal o definitiva de determinats vaixells pesquers.
- b) La formació d'empreses mixtes.

Article 62. *Paralització definitiva de vaixells pesquers.*

1. S'entén per paralització definitiva d'un vaixell pesquer la cessació de tota activitat pesquera per part d'aquest.

2. La paralització definitiva de vaixells pesquers s'aplica a les flotes i les pesqueries la situació de les quals aconselli un ajust estructural a llarg termini, a fi de reduir l'esforç pesquer i propiciar la recuperació dels recursos.

3. La paralització definitiva d'un vaixell pesquer comporta la seva baixa al Registre de vaixells pesquers i a la llista tercera del Registre de vaixells i empreses navilieres.

4. S'han de determinar per reglament les condicions de compensació de les conseqüències de la paralització, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i els agents socials, tant referent a l'armador com als treballadors.

5. La paralització definitiva de vaixells de pesca també ha d'anar acompanyada de la posada en marxa de programes específics de formació i reciclatge dels treballadors afectats per facilitar la seva reinserció en l'economia productiva.

6. Quan la paralització definitiva de vaixells pesquers incideixi de manera important en l'empitjorament de les condicions de vida en territoris dependents de l'activitat d'aquests vaixells, el Govern ha d'arbitrar, en col·laboració amb les comunitats autònomes afectades, mesures compensatòries per reactivar l'economia d'aquests territoris.

Article 63. *Paralització temporal de vaixells pesquers.*

1. S'entén per paralització temporal d'un vaixell pesquer la cessació de la seva activitat durant un període de temps determinat.

2. La paralització temporal és una mesura conjuntural amb la finalitat de reduir l'esforç pesquer, com a conseqüència de circumstàncies excepcionals.

3. S'han de determinar per reglament les condicions en què és procedent la compensació amb càrrec a fons estatals de les pèrdues derivades de la paralització temporal, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i els agents socials. En qualsevol cas, aquestes compensacions no s'atorguen quan la causa que motiva la paralització sigui un excés d'esforç de pesca amb caràcter estructural, o quan la paralització temporal sigui un requisit implícit per a l'exercici de l'activitat.

4. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de determinar per a cada modalitat, si s'escau, l'extensió del descans obligatori, i correspon a les comunitats autònomes la localització dels dies i els horaris del descans en l'activitat.

Article 64. *Empreses mixtes.*

1. A fi de tenir accés als recursos en aigües sota jurisdicció de països tercers i millorar el grau de proveïment del mercat comunitari, el Govern, escoltades les comunitats autònomes, pot adoptar mesures per fomentar empreses mixtes, o altres modalitats contractuals previstes per reglament, amb caràcter temporal o permanent, amb socis de països diferents dels de la Unió Europea.

2. En les mesures de foment que, si s'escau, es disposin, el Govern, escoltades les comunitats autònomes, ha d'atorgar preferència als projectes que mantinguin un percentatge significatiu de tripulants o treballadors comunitaris, en condicions sociolaborals equiparables a les que tenen en l'àmbit de la Unió Europea.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de portar un registre públic de les empreses mixtes i de les altres modalitats contractuals previstes per reglament, on s'han d'inscriure les que compleixin determinats requisits relatius a la seva activitat, composició del capital social o treballadors contractats, entre altres. Els beneficis que es disposin per a aquestes empreses estan condicionats a la seva inscripció en el Registre.

CAPÍTOL IV

Establiment de ports base i canvis de base

Article 65. *Concepte de port base.*

Per als vaixells del calador nacional, el port base és aquell des del qual el vaixell exerceix la major part de

les activitats d'inici de les sortides a mar, despatx i comercialització de les captures.

Per als vaixells que pesquen fora del calador nacional, el port base és aquell amb el qual es manté una vinculació socioeconòmica destacable, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

Article 66. *Establiment de port base.*

1. L'autorització de construcció de tot vaixell pesquer comporta l'establiment del seu port base.

2. L'establiment del port base l'atorga la comunitat autònoma que autoritzi la construcció del vaixell i correspon a un dels ports del seu litoral, amb l'informe previ, si s'escau, de l'autoritat portuària.

3. En el cas dels vaixells que pesquen en el calador nacional, l'establiment de port base correspon necessàriament al calador per al qual s'autoritza l'activitat del vaixell.

4. L'establiment del port base s'entén sens perjudici de la lliure elecció de la drassana de construcció del vaixell.

Article 67. *Canvis de port base.*

1. Els canvis de base entre ports d'una mateixa comunitat autònoma són autoritzats per la comunitat autònoma corresponent, amb l'informe previ, si s'escau, de l'autoritat portuària i de la confraria de pescadors.

2. Els canvis de base entre ports de diferents comunitats autònomes han de ser autoritzats pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'informe previ de les comunitats autònomes.

3. Quan per raó de l'activitat pesquera es prevegi utilitzar un port diferent del port base durant períodes superiors a tres mesos, se n'ha de sol·licitar una autorització específica. Excepcionalment, en el cas de normativa específica d'accés a determinades zones de pesca, s'han d'establir per reglament les condicions en què els vaixells afectats puguin utilitzar un port diferent d'aquell en què tinguin fixada la seva base.

4. Entre el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i les comunitats autònomes s'han d'establir mecanismes d'informació mútua sobre els establiments i els canvis de port base que s'autoritzin.

5. El canvi de port base no ha de suposar cap perjudici o minoració dels drets sociolaborals dels treballadors.

Article 68. *Requisits per als canvis de base.*

1. Per ser autoritzats els canvis de base s'han de complir els requisits següents:

a) Que les característiques i les particularitats del port s'adaptin a les necessitats del vaixell.

b) En el cas dels vaixells autoritzats a exercir l'activitat pesquera en el calador nacional, només es poden autoritzar canvis de base que impliquin un canvi de calador quan el vaixell corresponent hagi obtingut del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació la llicència de pesca que l'autoritzi a exercir l'activitat al calador en el litoral on es localitzi el nou port base l'atorgament del qual se sol·licita.

c) Que hi hagi possibilitats de comercialització i de prestació de serveis.

d) Que no es contravinguin, si s'escau, les mesures específiques de contenció de l'esforç pesquer.

2. El Govern, en l'àmbit de les seves competències, pot establir altres requisits previs perquè es puguin autoritzar els canvis de base, a fi d'evitar que d'aquests derivin desequilibris en l'esforç de pesca que s'exerceix sobre els diferents caladors.

CAPÍTOL V

Ports de desembarcament i primera venda dels productes pesquers

Article 69. *Ports de desembarcament de productes pesquers.*

1. Els vaixells pesquers o mercants que desembarquin productes pesquers en el territori nacional, procedents de vaixells de pavelló comunitari, han de fer-ho en els ports que determinin les comunitats autònomes a aquest efecte.

2. Dins de cada port, el desembarcament s'ha de fer en els molls i els llocs delimitats, si s'escau, per les autoritats portuàries.

Les comunitats autònomes han de mantenir informat puntualment el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació dels ports i els llocs autoritzats.

3. En tot cas, aquests ports han de complir els requisits següents:

a) Disposar d'instal·lacions aptes i segures per a les tasques d'atracada i descàrrega dels vaixells.

b) Disposar d'instal·lacions adequades per a la manipulació i la conservació dels productes de la pesca en condicions higienicosanitàries òptimes.

c) Disposar dels mitjans necessaris per a un exercici eficient de les tasques de control de la pesca marítima.

Article 70. *Primera venda de productes pesquers.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per primera venda la que es faci per primera vegada dins del territori de la Unió Europea i en la qual s'acrediti documentalment el preu del producte.

2. La primera venda de productes pesquers frescos s'ha de fer a través de les llotges dels ports. No obstant això, les comunitats autònomes poden autoritzar centres per a la primera venda, com són els centres d'expedició de mol·luscos i depuradores, ubicats en el recinte portuari o fora d'aquest, sens perjudici, si s'escau, de les competències de l'autoritat portuària sobre la ubicació dels centres esmentats. Així mateix, es poden establir per reglament excepcions de la venda a la llotja per a captures efectuades amb determinades modalitats de pesca.

3. Excepcionalment, quan es tracti de territoris insulars on no hi hagi llotges, es poden autoritzar altres sistemes per a la primera venda dels productes pesquers frescos, sempre que es garanteixi suficientment el control dels productes.

4. La primera venda de productes pesquers congelats o transformats a bord s'ha de fer en els establiments autoritzats per les comunitats autònomes.

Article 71. *El transport anterior a la primera venda.*

Els productes pesquers frescos que hagin de ser objecte de la seva primera venda a través d'una llotja d'un port diferent del de desembarcament, com també els congelats o transformats a bord que hagin de ser transportats abans de produir-se la seva primera venda, han d'anar acompanyats, des de la sortida del recinte portuari fins que es produeixi la seva primera venda, de la documentació que s'estableixi per reglament, entre

la qual han de constar, en tot cas, les quantitats transportades de cada espècie, l'origen de la tramesa i el lloc de destinació dels productes.

Article 72. Tramesa d'informació.

En el marc de la normativa comunitària a efectes de la integració necessària dels controls de competència de l'Estat i de les comunitats autònomes, ambdues administracions s'han d'intercanviar mútuament les informacions resultants dels documents relacionats amb la primera venda, com també de l'evolució del nivell de les captures de les espècies contingentes.

Article 73. Mesures reglamentàries.

Queda prohibida la tinença, el transport, el trànsit, l'emmagatzemament, la transformació, l'exposició i la venda de productes pesquers de qualsevol origen o procedència, que siguin d'una talla o un pes inferior al reglamentat en l'àmbit internacional, comunitari, estatal i autonòmic.

Els viviers artificials de peixos i molluscos tenen una reglamentació específica.

Article 74. Prohibició de comercialitzar les captures procedents de la pesca no professional.

Queda prohibida la comercialització, per qualsevol mitjà, de les captures procedents de la pesca no professional.

TÍTOL III

Comercialització i transformació de productes pesquers

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 75. Instruments de la política de comercialització i transformació dels productes pesquers.

La política de comercialització i transformació dels productes de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura s'ha de fer a través de:

- Mesures per a la normalització dels productes al llarg de tota la cadena comercial, per dotar de transparència el mercat i possibilitar una informació adequada al consumidor, especialment sobre la naturalesa i l'origen dels productes.
- Normes que assegurin durant tota la cadena de comercialització que els productes de la pesca i del marisqueig s'adaptin a les normes de conservació dels recursos aplicables en cada cas.
- Mesures dirigides al foment de la transformació dels productes pesquers.
- Mesures per a la millora de la qualitat i per a la promoció dels productes.

CAPÍTOL II

Comercialització dels productes pesquers

Article 76. Concepte.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per comercialització dels productes de la pesca, el marisqueig i l'a-

qüicultura cada una de les operacions que transcorren des de la primera venda fins al seu consum final, i que comprèn, entre altres, la tinença, el transport, l'emmagatzemament, l'exposició i la venda, inclosa la que es faci en els establiments de restauració.

Article 77. Normalització.

Al llarg de tot el procés de comercialització, els productes han d'estar identificats correctament i han de complir la normativa estatal i autonòmica de comercialització que s'estableixi, que s'ha de referir, entre altres matèries, a la frescor, el calibratge, la denominació, l'origen, la presentació i l'etiquetatge.

Article 78. Principis generals de la identificació.

La identificació dels productes pesquers a través de l'etiquetatge, la presentació i la publicitat està subjecta als principis següents:

- Han d'incorporar o permetre de manera certa i objectiva una informació eficaç, veraç i suficient sobre el seu origen i les seves característiques essencials.
- No han d'admetre dubtes respecte de la naturalesa del producte i hi ha de constar, en qualsevol cas, l'espècie.
- No han d'incloure error o engany per mitjà d'inscripcions, signes, anagrames, dibuixos o formes de presentació que puguin induir a confusió amb altres productes.
- No s'han d'ometre o falsejar dades de manera que amb això es pugui propiciar una imatge falsa del producte.
- Han de declarar la qualitat del producte o dels seus elements principals partint de normes específiques de qualitat.

Article 79. Prohibicions.

Queden prohibides les operacions de comercialització de productes de la pesca i del marisqueig de qualsevol origen o procedència amb una talla o pes que sigui inferior al reglamentari de cada modalitat o que el seu mode d'obtenció no hagi estat d'acord amb la normativa internacional, comunitària, estatal i autonòmica d'aplicació en la matèria o incompleixin la normativa sanitària que s'estableixi en cada moment.

CAPÍTOL III

De la transformació dels productes pesquers

Article 80. Concepte.

- S'entén per transformació dels productes pesquers el conjunt d'operacions que modifiquen les característiques físiques o químiques dels productes, amb l'objectiu de preparar-los per a la seva comercialització.
- El concepte de transformació comprèn les operacions de preparació, tractament i conservació.

Article 81. Foment de la transformació.

- El Govern i les comunitats autònomes poden adoptar mesures de foment de les operacions de transformació dels productes de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura.
- Les mesures de foment s'adrecen preferentment cap al següent:

- La diversificació dels productes.
- La millora de la qualitat.

- c) La innovació tecnològica.
- d) L'aprofitament dels recursos excedentaris o infrautilitzats.
- e) El desenvolupament d'interprofessions amb la col·laboració del sector extractiu.
- f) L'aprofitament dels subproductes.
- g) La reducció de l'impacte sobre el medi ambient.

CAPÍTOL IV

Millora de la qualitat dels productes pesquers

Article 82. *Promoció dels productes pesquers.*

A les campanyes que el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació promogui, en l'àmbit nacional o internacional, amb la col·laboració, si s'escau, de les administracions competents, la promoció dels productes pesquers s'ha d'adreçar preferentment a:

- a) Afavorir el consum de productes infrautilitzats o excedentaris.
- b) Facilitar la comercialització de productes tradicionals i artesanals.
- c) Contribuir a l'adaptació entre l'oferta i la demanda.
- d) Divulgar el coneixement de les produccions autòctones.
- e) Impulsar el desenvolupament de les denominacions de qualitat.
- f) Contribuir a una informació adequada al consumidor sobre les característiques dels productes.

Article 83. *Millora de la qualitat dels productes pesquers.*

En l'elaboració de les normes que afectin la comercialització dels productes de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura, i en les mesures de foment que afectin aquesta activitat, el Govern ha de tenir en compte l'objectiu de millorar-ne la qualitat, a fi d'incrementar el valor afegit i afavorir un aprofitament eficaç dels recursos.

TÍTOL IV

La investigació pesquera i oceanogràfica

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 84. *Foment de la investigació.*

1. S'ha de fomentar la investigació pesquera i oceanogràfica, tant a les aigües de sobirania o jurisdicció nacional com en qualssevol altres en les quals pesquin les flotes espanyoles, a fi de compatibilitzar l'explotació sostenible dels recursos amb el respecte al medi ambient marí, incloent-hi la conservació de la biodiversitat, en el marc del codi de conducta per a una pesca responsable.

2. El Govern i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de cooperar en el foment de la investigació pesquera i oceanogràfica, a través, fonamentalment, dels ministeris d'Afers Exteriors i de Ciència i Tecnologia, i de les conselleries o departaments competents en aquesta matèria de les comunitats autònomes.

Article 85. *Objectius.*

La investigació pesquera i oceanogràfica, en l'àmbit de la política de pesca marítima, té com a objectius essencials els següents:

- a) El coneixement de les condicions del medi marí i de les seves relacions amb els recursos vius.
- b) El coneixement de la biologia de les espècies marines i de les seves interaccions.
- c) L'avaluació de l'impacte generat en els ecosistemes marins per l'activitat pesquera i altres activitats humanes.
- d) L'avaluació periòdica de l'estat dels recursos vius d'interès per a les flotes espanyoles.
- e) Disposar dels coneixements necessaris per orientar les diferents actuacions de l'Administració en relació amb els recursos pesquers.
- f) La recerca de nous recursos pesquers d'interès susceptible d'aprofitament.
- g) El desenvolupament de l'aqüicultura.

Article 86. *Planificació i programació.*

1. La investigació pesquera i oceanogràfica ha d'integrar els seus programes d'actuació al Pla nacional d'investigació científica i desenvolupament tecnològic.

2. S'han de promoure accions conjuntes amb les comunitats autònomes per a la instrumentació, el desenvolupament i l'execució de programes d'investigació pesquera i oceanogràfica.

3. Els agents actius del sector pesquer poden intervenir en la planificació, la programació i la determinació dels objectius.

Article 87. *Col·laboració del sector.*

Les organitzacions professionals pesqueres i, en general, els agents del sector pesquer han de prestar la seva col·laboració per al compliment dels objectius de la investigació pesquera i oceanogràfica, i facilitar les actuacions corresponents a bord dels vaixells, en els ports i en les llotges, i aportar la informació que correspongui.

CAPÍTOL II

De la investigació pesquera i oceanogràfica de l'Estat

Article 88. *L'Institut Espanyol d'Oceanografia.*

L'Institut Espanyol d'Oceanografia (IEO) és un organisme autònom, adscrit al Ministeri de Ciència i Tecnologia amb la condició d'organisme públic d'investigació, de caràcter sectorial i multidisciplinari, dotat de personalitat i patrimoni propi, al servei de la política científica i tecnològica de l'Estat, en matèria d'oceanografia i pesca marítima.

L'Institut Espanyol d'Oceanografia atén prioritàriament els objectius de la política sectorial pesquera del Govern, tant en funcions d'investigació com de suport tecnicocientífic, i pot representar el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació en els fòrums científics internacionals relacionats amb l'oceanografia i les pesqueries, en coordinació amb el Ministeri d'Afers Exteriors i, si s'escau, en col·laboració amb els organismes d'investigació de les comunitats autònomes.

El Govern, mitjançant real decret, ha de fixar els mecanismes d'actuació conjunta i compartida dels minis-

teris de Ciència i Tecnologia i d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en relació amb la investigació pesquera i oceanogràfica de l'IEO, en l'àmbit de la pesca marítima, per a l'elaboració i execució del Programa sectorial, com també per a les actuacions que, si s'escau, siguin necessàries per a l'execució de la política de pesca marítima del Govern. Aquestes activitats ordinàries de l'organisme es financen amb càrrec al seu pressupost.

TÍTOL V

Règim d'infraccions i sancions

CAPÍTOL I

De les infraccions administratives en matèria de pesca marítima en aigües exteriors

Article 89. *Objecte.*

Aquest títol té per objecte:

a) Establir el règim sancionador en matèria de pesca marítima, l'aplicació del qual correspon als òrgans competents del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

b) Establir la normativa bàsica del règim sancionador en matèria d'ordenació del sector pesquer i de l'activitat comercial de productes pesquers, el desplegament legislatiu i l'execució de la qual correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Article 90. *Responsables.*

1. Són responsables de les infraccions tipificades en aquesta Llei les persones físiques o jurídiques que les cometin, encara que estiguin integrades en associacions temporals d'empreses, agrupacions o comunitats de béns sense personalitat.

2. Quan la infracció sigui imputable a diverses persones i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascuna, en responen solidàriament:

a) Els propietaris de vaixells, armadors, noliejadors, capitans i patrons o persones que dirigeixin les activitats pesqueres, en els casos d'infraccions de pesca marítima.

b) Els transportistes o qualssevol persones que participin en el transport de productes pesquers respecte al supòsit d'infracció que preveu l'article 99 d).

c) Els propietaris d'empreses comercialitzadores o transformadores de productes pesquers i personal responsable d'aquestes empreses en els casos d'infraccions que afectin aquestes activitats.

d) Els titulars de la concessió de la llotja pesquera respecte de la identificació de les espècies, com també de la venda de productes d'una talla o un pes inferiors als reglamentats.

Article 91. *Concurrència de responsabilitats.*

1. La responsabilitat per les accions o omissions tipificades en aquesta Llei és de naturalesa administrativa i no exclou les d'un altre ordre que sigui procedent.

2. Les sancions que s'imposin a diferents subjectes com a conseqüència d'una mateixa infracció tenen entre si caràcter independent.

3. No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament, en els casos en els quals s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

4. Quan el suposat fet infractor pugui ser constitutiu de delictes o falta, s'ha de traslladar el tant de culpa

al ministeri fiscal, i queda suspesa la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat resolució ferma o que posi fi al procediment.

5. Si no s'aprecia l'existència de delictes o falta, l'òrgan administratiu competent ha de continuar l'expedient sancionador. Els fets declarats provats en la resolució judicial ferma vinculen l'òrgan administratiu.

Article 92. *Prescripció d'infraccions i sancions.*

1. Les infraccions administratives que preveu aquesta Llei prescriuen en el termini de tres anys les molt greus, en el de dos anys les greus i en el de sis mesos les lleus.

2. Les sancions imposades per la comissió d'infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, mentre que les imposades per greus o lleus ho fan al cap de dos anys i un any, respectivament.

3. Per al còmput dels terminis de prescripció d'infraccions i sancions cal atènyer-se al que disposa l'article 132.2 i 3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En els casos d'infraccions continuades, el termini de prescripció comença a comptar des del moment de l'acabament de l'activitat o de l'últim acte amb què es consumeix la infracció. En cas que els fets o les activitats constitutius d'infracció siguin desconeguts perquè no tenen signes externs, el termini es computa des que aquests es manifestin.

Article 93. *Mesures provisionals.*

1. Les autoritats competents en matèria de pesca marítima i els agents i les autoritats que actuïn per delegació o en virtut de qualsevol altra forma jurídica prevista en dret poden adoptar, des del moment en què tinguin coneixement de la comissió d'una presumpta infracció, les mesures provisionals necessàries, incloses la retenció de l'embarcació o de les arts de pesca antireglamentàries i la presa del vaixell en els casos d'infraccions greus o molt greus, per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, el bon fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i garantir els interessos generals.

2. L'adopció d'aquestes mesures s'ha de fer de manera motivada. Quan sigui necessari, per raons d'urgència o necessitat, les autoritats competents han d'adoptar aquestes mesures de manera verbal, han de donar raó de la seva manera de procedir, han de reflectir l'acord i la seva motivació per escrit tan ràpidament com sigui possible i, en tot cas, en un termini no superior a cinc dies, han de traslladar-lo als interessats.

Les mesures provisionals s'han d'adoptar sobre la base d'un judici de raonabilitat i elegint la que danyi menys la situació jurídica de l'administrat.

3. Les mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en el termini de quinze dies i s'ha d'acordar, si s'escau, la iniciació del procediment sancionador.

Article 94. *Dels béns confiscats i decomissats.*

1. Els vaixells confiscats han de ser alliberats sense dilació, amb la constitució prèvia d'una fiança o una altra garantia financera legalment prevista la quantia de la qual ha de ser fixada per l'òrgan competent, mitjançant l'acte administratiu corresponent, i no pot superar l'import de la sanció que pugui correspondre per la infracció o les infraccions comeses. El termini per a la prestació

de la fiança és d'un mes des de la seva fixació i pot ser prorrogat pel mateix temps i per causes justificades. Si no es presenta la fiança en el termini establert, el vaixell queda a disposició del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que pot decidir sobre la seva ubicació i destinació d'acord amb la legislació vigent.

2. Les arts, els aparells o els estris de pesca anti-reglamentaris confiscats han de ser destruïts. Els reglamentaris confiscats han de ser tornats a l'interessat si la resolució aprecia la inexistència d'infracció o, si s'escau, una vegada fet efectiu l'import de la fiança imposada.

3. Les captures pesqueres decomissades de talla antireglamentària, apta per al consum, es poden distribuir entre entitats benèfiques i altres institucions públiques i privades sense ànim de lucre o, en cas contrari, s'ha de procedir a destruir-les.

4. Les despeses derivades de l'adopció de les mesures cautelars, o de les sancions accessòries, si s'escau, són a càrrec de l'imputat.

CAPÍTOL II

De les infraccions administratives en matèria de pesca marítima en aigües exteriors

Article 95. *Infraccions lleus.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions lleus:

a) Qualsevol actualització de les dades i les circumstàncies personals que figurin a la llicència, quan no requereixi l'autorització administrativa prèvia, sense efectuar la comunicació prevista legalment.

b) La realització de feines de pesca i selecció de peix amb llums que dificultin la visibilitat dels reglamentaris.

c) L'anotació incorrecta en el diari de pesca i en la declaració de desembarcament que no suposin una alteració de les dades relatives a les captures o a l'esforç de pesca.

d) Les accions o les omissions que suposin incompliment de les obligacions que estableix la legislació pesquera comunitària o previstes en convenis, acords o tractats internacionals en matèria de pesca i que no constitueixin infracció greu o molt greu.

e) Qualsevol infracció del que estableixen aquesta Llei o la resta de la legislació vigent en matèria de pesca marítima, quan no estigui tipificada com a greu o molt greu.

Article 96. *Infraccions greus.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions greus:

1. Pel que fa a l'exercici de l'activitat:

a) L'exercici o la realització d'activitats de pesca sense disposar de l'autorització corresponent.

b) L'obtenció d'autoritzacions de pesca en un nombre superior a les permeses legalment per causes imputables a l'interessat.

c) L'incompliment de les condicions establertes en les autoritzacions de pesca.

d) L'alteració de les dades i les circumstàncies que figurin en l'autorització de pesca corresponent.

e) L'incompliment de les normes vigents sobre modalitats de pesca.

f) L'exercici de la pesca en fons prohibits, en caladors o períodes de temps no autoritzats o en zones de veda.

g) L'incompliment de les normes relatives a l'esforç pesquer o de temps de calada de les arts o aparells.

h) La utilització de boies o balises que no compleixin la normativa vigent.

i) L'incompliment de l'obligació de respectar les distàncies mínimes per a vaixells i arts establertes en la normativa vigent, a fi d'entorpir les activitats pesqueres.

j) No portar instal·lat a bord el dispositiu de control via satèl·lit o de qualsevol altra naturalesa, establert en la normativa vigent, per causes imputables a l'interessat.

k) Manipular, alterar o fer malbé els dispositius de control o interferir les seves comunicacions.

l) No emplenar el diari de pesca o la declaració de desembarcament, o fer-ho alterant les dades relatives a les captures, a l'esforç de pesca o infringint la normativa en vigor, com també no portar a bord el diari.

m) L'eliminació o l'alteració de proves que puguin donar lloc al coneixement de la comissió d'una infracció.

n) La inobservança de l'obligació de portar a bord del vaixell les autoritzacions de pesca, els plànols de bodega, com també qualsevol altre document que exigeixi la normativa vigent.

ñ) L'incompliment de l'obligació de comunicar els desplaçaments, els transbords, el previ d'arribada a port, les captures que es portin a bord i la informació sobre esforç pesquer, segons el que exigeix la normativa vigent.

o) La no comunicació a les autoritats espanyoles competents, en cas de desembarcament de captures fora del territori de la Unió Europea, de les espècies, les quantitats i la data del desembarcament, com també la zona en què es van fer les captures.

p) La falta de col·laboració o l'obstrucció de les tasques d'inspecció, sense arribar a impedir-ne l'exercici.

q) L'incompliment per part dels vaixells pesquers no comunitaris de l'obligació de fer els desembarcaments en presència dels funcionaris encarregats del control, quan així ho exigeixi la normativa vigent.

r) La utilització de les instal·lacions de desembarcament per vaixells no comunitaris sense fer les notificacions que preveu la normativa vigent.

s) El desembarcament o la descàrrega dels productes de la pesca fora dels llocs a què es refereix l'article 69.2 de manera que impedeixi o dificulti les funcions de control i inspecció pesquera en relació amb els productes objecte de desembarcament o descàrrega.

t) L'incompliment de l'obligació de lliurar a les autoritats competents els fulls del diari de pesca i de la declaració de desembarcament a l'arribada a port, en els terminis que estableix la normativa vigent.

u) L'incompliment de l'obligació de portar visible, en la forma prevista per la legislació vigent, el foli i la matrícula de l'embarcació o qualsevol altre distintiu, impedir-ne la visualització o manipular la matrícula quan dificulti l'exercici de l'activitat inspectora.

v) Qualsevol conducta tipificada com a lleu en matèria de pesca marítima, comesa per espanyols en l'exercici de les seves atribucions de comandament en vaixells amb pavelló de països qualificats pel reglament com d'abanderament de conveniència.

2. Pel que fa a les espècies:

a) L'exercici de qualsevol activitat que perjudiqui la gestió i la conservació dels recursos marins vius, com també de les activitats subaquàtiques sense disposar d'autorització en aquelles zones en què sigui exigible d'acord amb la normativa vigent.

b) La repoblació marina sense l'autorització corresponent o quan s'incomplixin les condicions que aquesta estableix.

c) La tinença, abans de la primera venda, d'espècies pesqueres capturades sense disposar de les autoritzacions necessàries o en condicions diferents de les establertes en les autoritzacions.

d) La captura i la tinença, abans de la primera venda, d'espècies no autoritzades o de les quals s'hagin esgotat els totals admissibles de captures (TAC) o quotes.

e) La tinença, abans de la primera venda, d'espècies d'una talla o un pes inferior al reglamentari o, si s'escau, quan se superin els marges permesos per a determinades espècies en la normativa vigent.

f) L'incompliment de la normativa sobre límits màxims de captures permesos.

g) La identificació incorrecta a les caixes o els embalatges de les espècies a bord.

3. Pel que fa a arts, aparells, estris, instruments i equips de pesca:

a) L'incompliment de les mesures tècniques relatives a la seva utilització.

b) La utilització o tinença a bord dels prohibits, no autoritzats o antireglamentaris.

c) L'incompliment de la normativa sobre el transport i l'estiba d'arts i aparells.

d) La utilització de dispositius que redueixin la selectivitat dels arts o aparells.

e) El canvi de modalitat de pesca sense l'autorització preceptiva.

Article 97. *Infraccions molt greus.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions molt greus:

a) L'exercici o la realització d'activitats professionals de pesca marítima sense estar inclòs en el Cens de vaixells de pesca marítima.

b) La realització d'activitats no permeses a les zones de protecció pesquera.

c) La realització d'activitats a fi d'impedir el dret a l'exercici de l'activitat pesquera.

d) L'obtenció de les autoritzacions o els ajuts per a la pesca amb base en documents o informació falsos.

e) L'exercici de l'activitat pesquera sense l'autorització en aigües del mar territorial o zona econòmica exclusiva espanyola per part de vaixells pesquers no comunitaris, com també la tinença a bord o el desembarcament de productes pesquers en ports espanyols, sense justificar degudament l'origen de les captures.

f) La violació de les obligacions establertes en virtut dels convenis, acords o tractats internacionals en matèria de pesca, quan el seu incompliment pugui posar en perill o atempti contra la seva execució normal.

g) La utilització per a la pesca d'explosius, armes, substàncies tòxiques, verinoses, soporíferes o corrosives.

h) La resistència, desobediència o obstrucció greu a les autoritats de vigilància o inspecció o els seus agents, que impedeixi l'exercici de la seva activitat.

i) Qualsevol conducta tipificada com a greu en matèria de pesca marítima o violació de les obligacions establertes en virtut dels convenis, acords o tractats internacionals comesa per espanyols en l'exercici de les seves atribucions de comandament en vaixells amb pavelló de països qualificats per reglament d'abanderament de conveniència.

CAPÍTOL III

Infraccions en matèria d'ordenació del sector pesquer i de comercialització de productes pesquers

Article 98. *Infraccions lleus.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions lleus:

a) El retard en el compliment de les obligacions preceptives d'informació a les administracions públiques.

b) Carregar productes pesquers fora dels llocs o els ports fixats a aquest efecte.

Article 99. *Infraccions greus.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions greus:

a) La comercialització d'espècies pesqueres amb incompliment de la normativa sobre categories de frescor i calibratge, o sense disposar de les autoritzacions necessàries o en condicions diferents de les establertes en les autoritzacions esmentades.

b) La realització d'operacions de construcció o modernització de vaixells pesquers al marge o amb incompliment de les autoritzacions preceptives dels òrgans competents de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències respectives.

c) La tinença, la consignació, el transport, el trànsit, l'emmagatzemament, la transformació, l'exposició i la venda, en qualsevol de les formes previstes legalment, de productes pesquers prohibits o d'una talla o un pes inferiors al reglamentat.

d) El transport de productes pesquers sense la documentació corresponent que exigeix la legislació vigent.

e) Incomplir la normativa vigent relativa a la potència dels motors o altres paràmetres establerts per als vaixells respecte de cada calador o modalitat de pesca.

f) El canvi de base del vaixell pesquer sense obtenir prèviament l'autorització administrativa corresponent, o la seva no utilització d'acord amb el que estableix l'article 65, excepte en cas de força major.

g) L'obstrucció de les tasques d'inspecció, sense arribar a impedir-ne l'exercici.

h) L'entrada o la sortida del port fora de l'horari establert per a l'exercici de l'activitat pesquera, llevat que aquestes maniobres tinguin lloc com a conseqüència d'estat de necessitat o de força major, sens perjudici de les competències de l'autoritat portuària.

i) L'incompliment dels descansos de pesca establerts.

j) La realització d'activitats de venda de productes pesquers en el lloc o en la forma no autoritzats legalment o amb incompliment dels requisits exigits, com també la no expedició de la nota de venda o incloure-hi dades falses.

k) L'exercici d'activitats professionals pesqueres sense estar en possessió de la titulació que acredita la capacitat i formació professional nauticopesquera.

l) El desembarcament o la descàrrega d'espècies i productes pesquers en condicions diferents de les establertes legalment.

m) La identificació incorrecta a les caixes o els embalatges de les espècies contingudes.

Article 100. *Infraccions molt greus.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions molt greus:

a) L'obtenció de subvencions, préstecs i, en general, qualsevol tipus d'ajuda, sobre la base de dades falses,

com també destinar-los a finalitats diferents de les previstes.

b) L'obtenció de les autoritzacions necessàries sobre la base de documents o informacions falses.

c) La resistència o la desobediència greus a les autoritats d'inspecció que n'impedeixin l'exercici.

CAPÍTOL IV

De les sancions

Article 101. *Classes.*

1. Les sancions que es poden aplicar per la comissió de les infraccions que preveu aquesta Llei són les següents:

- a) Advertència.
- b) Multa.
- c) Inhabilitació per a l'exercici o el desenvolupament d'activitats pesqueres durant un període no superior a cinc anys.
- d) Confiscació d'arts, aparells o estris de pesca prohibits o que infringeixin la normativa vigent.
- e) Decomís dels productes o béns.
- f) Suspensió, retirada o no renovació de les autoritzacions durant un període no superior a cinc anys.
- g) Impossibilitat d'obtenció, durant un termini no superior a cinc anys, de préstecs, subvencions o ajuts públics.
- h) Confiscació del vaixell.

2. Aquestes sancions són acumulables de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

3. Amb independència de les que puguin correspondre en concepte de sanció, l'òrgan sancionador pot acordar la imposició de multes coercitives d'acord amb el que disposa l'article 99 de la Llei 30/1992, una vegada transcorreguts els terminis assenyalats en el requeriment corresponent. La quantia de cada una de les multes no pot superar el 20 per 100 de la multa fixada per la infracció corresponent.

4. No obstant el que disposa l'article 91.5, quan s'hagi utilitzat el vaixell pesquer per fer tràfic de drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicotròpiques, transport il·legal d'immigrants, o per a qualsevol altra activitat constitutiva de delictes i s'hagi determinat per resolució judicial ferma la responsabilitat dels autors, aquests queden inhabilitats per a l'exercici o el desenvolupament de les activitats pesqueres durant un període de deu anys.

Article 102. *Graduació de les sancions principals.*

1. Les infraccions lleus se sancionen amb una advertència o amb una multa de 9.983 a 49.916 pessetes, 60 a 300 euros.

2. Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 50.082 a 9.983.160 pessetes, 301 a 60.000 euros.

3. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 9.983.326 a 49.915.800 pessetes, 60.001 a 300.000 euros.

Article 103. *Sancions accessòries en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.*

1. Les infraccions greus, a més de la multa corresponent, poden ser sancionades amb una o diverses de les sancions accessòries següents en funció de les circumstàncies concurrents:

a) Inhabilitació per a l'exercici o el desenvolupament d'activitats pesqueres durant un període no superior a

tres anys: les infraccions que preveu l'article 96, apartats 1.a), 1.b), 1.c), 1.d), 1.e), 1.f), 1.g), 1.i), 1.k), 1.l), 1.m), 1.n), 1.ñ), 1.o), 1.p), 1.s), 1.t), 1.v), 2.a), 2.c), 2.d), 2.e), 2.f), 3.a), 3.b), 3.c), 3.d) i 3.e).

b) Confiscació d'arts, aparells o estris de pesca: les infraccions que preveu l'article 96, apartats 2.a), 3.b), 3.c) i 3.d).

c) Decomís dels productes o béns obtinguts en la comissió de les infraccions que preveu l'article 96, apartats 1.a), 1.c), 1.f), 1.g), 1.h), 1.m), 1.q), 1.r), 1.s), 2.a), 2.c), 2.d), 2.e), 2.f), 2.g), 3.a), 3.b), 3.c) i 3.d).

d) Suspensió, retirada o no renovació de les autoritzacions durant un període no superior a tres anys: les infraccions que preveu l'article 96, apartats 1.b), 1.c), 1.e), 1.g), 1.j), 1.k), 1.l), 2.b), 2.c), 2.d) i 3.a).

2. Les infraccions molt greus, a més de la multa corresponent, poden ser sancionades amb una o diverses de les sancions accessòries següents en funció de les circumstàncies concurrents:

a) Inhabilitació per a l'exercici o el desenvolupament d'activitats pesqueres durant un període no superior a cinc anys: les infraccions que preveu l'article 97, lletres a), b), c), d), f), g), h) i i).

b) Confiscació d'arts, aparells o estris de pesca: les infraccions que preveu l'article 97, lletres a) i b).

c) Decomís dels productes o els béns obtinguts en la comissió de les infraccions que preveu l'article 97, lletres a), b), e) i g).

d) Suspensió, retirada o no renovació d'autoritzacions per a l'exercici de la pesca durant un període no superior a cinc anys: les infraccions que preveu l'article 97, lletres b), c), d), f), g) i h).

e) Impossibilitat d'obtenció de préstecs, subvencions o ajuts públics durant un termini màxim de cinc anys: les infraccions que preveu l'article 97, lletres a), b), c), d), f), g) i h).

f) Confiscació del vaixell: la infracció que preveu l'article 97, lletra a).

Article 104. *Sancions accessòries en matèria d'ordenació del sector pesquer i comercialització de productes pesquers.*

1. Les infraccions greus, a més de la multa corresponent, poden ser sancionades amb una o diverses de les sancions accessòries següents en funció de les circumstàncies concurrents:

a) Decomís dels productes o els béns obtinguts il·legalment: les infraccions que preveu l'article 99, lletres a), c), d), i), j), l) i m).

b) Suspensió, retirada o no renovació de les autoritzacions durant un període no superior a cinc anys: les infraccions que preveu l'article 99, lletres a), b), c), e) i m).

c) Inhabilitació per a l'exercici o el desenvolupament d'activitats pesqueres durant un període no superior a cinc anys: les infraccions que preveu l'article 99, lletres a), b), f), g), h) i k).

2. Les infraccions molt greus, a més de la multa corresponent, poden ser sancionades, en funció de les circumstàncies concurrents, amb una o diverses de les sancions accessòries següents:

a) Suspensió, retirada o no renovació de les autoritzacions durant un període no superior a cinc anys: les infraccions que preveu l'article 100, lletres b) i c).

b) Inhabilitació per a l'exercici o el desenvolupament d'activitats durant un període no superior a cinc anys: les infraccions que preveu l'article 100, lletres b) i c).

c) Impossibilitat d'obtenció de préstecs, subvencions o ajuts públics durant un termini màxim de cinc anys: les infraccions que preveu l'article 100, lletra a).

Article 105. *Suspensió condicional.*

1. En les sancions en matèria de pesca marítima, una vegada dictada la resolució que posa fi a la via administrativa, l'infractor pot sol·licitar en el termini d'un mes a comptar de la notificació, la suspensió condicional de l'execució de la sanció imposada, mitjançant un escrit degudament motivat, adreçat al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en què es manifesti el compromís de subjectar-se a les condicions que s'estableixin per al seu atorgament, amb vista a garantir, durant el termini de suspensió, un comportament de respecte de la normativa reguladora de l'exercici de l'activitat pesquera.

La presentació de la sol·licitud determina la suspensió automàtica de l'execució de la sanció fins a la resolució de l'expedient sobre la suspensió condicional.

El termini de suspensió condicional es de sis a nou mesos per a les faltes lleus i de nou a setze mesos per a les faltes greus, atenent en ambdós casos les circumstàncies de la infracció comesa.

2. Són requisits per sol·licitar la suspensió condicional:

- a) Que no hagi estat sancionat en els últims tres anys.
- b) Que la quantia de la sanció imposada no superi els 4.991.500 pessetes, 30.000 euros.

3. A efectes de la resolució de suspensió condicional de l'execució, s'ha de concedir audiència a l'interessat i es poden sol·licitar informes de les entitats associatives del sector afectat i d'altres organismes públics interessats. Així mateix, es poden sol·licitar tots els informes que es considerin convenients per resoldre sobre la suspensió condicional.

Una vegada acreditat el compliment dels requisits establerts, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot resoldre la concessió o la denegació de la suspensió condicional de l'execució de la sanció.

4. La resolució denegatòria de la suspensió condicional, degudament motivada, ha de ser notificada a l'interessat, i s'ha de procedir a continuar la tramitació de l'execució de la sanció imposada. Així mateix, la resolució favorable, degudament motivada, ha de ser notificada als interessats, i hi han de constar les condicions en què s'ha de portar a terme, com també que aquesta resolució suspèn els terminis de prescripció de la sanció que estableix aquesta Llei. Els interessats poden entendre estimada la seva sol·licitud per silenci administratiu.

5. Les condicions de respecte obligat per l'infractor, durant el període de suspensió, inclouen en tot cas:

- a) No cometre cap infracció pesquera.
- b) Complir degudament les mesures cautelars imposades i mantingudes, si s'escau.

6. Si l'interessat, durant el termini de suspensió fixat, incompleix les obligacions o les condicions imposades o ha estat sancionat per altres infraccions pesqueres, l'òrgan competent, amb l'audiència prèvia de l'interessat, ha de revocar la suspensió condicional de l'execució de la infracció i s'ha de continuar la tramitació de l'execució de la sanció imposada.

7. Una vegada complert el temps establert de suspensió, si l'infractor, a la vista dels informes que poden ser requerits a aquest efecte, ha complert les condicions establertes i no ha estat sancionat per altres infraccions pesqueres, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'acordar la remissió de la sanció imposada sempre que la resolució administrativa sancionadora sigui ferma i no s'hagi dictat sentència judicial.

Article 106. *Funció inspectora en matèria d'ordenació del sector pesquer i comercialització de productes pesquers.*

1. La funció inspectora de les comunitats autònomes en matèria d'ordenació del sector pesquer s'inicia des del moment mateix del desembarcament o la descàrrega de les captures en els termes que estableixi la seva legislació.

2. La funció inspectora de les comunitats autònomes en matèria de comercialització de productes de la pesca, amb independència del seu origen, s'inicia després de la primera comercialització a les llotges dels ports o des de la primera comercialització quan els productes no es vinguin per primera vegada a les llotges.

Article 107. *Competència sancionadora en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.*

La competència per a la imposició de les sancions corresponents a les infraccions en matèria de pesca marítima correspon:

- a) Als delegats del Govern en el cas d'infraccions lleus.
- b) Al director general de Recursos Pesquers, en el cas d'infraccions greus.
- c) Al secretari general de Pesca Marítima, en el cas d'infraccions molt greus si la quantia de la multa no supera les 24.957.900 pessetes, 150.000 euros.
- d) Al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, quan la infracció sigui qualificada de molt greu si la quantia de la multa supera els 24.957.900 pessetes, 150.000 euros.

Article 108. *Competència sancionadora en matèria d'ordenació del sector i de comercialització de productes pesquers.*

Correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes el desplegament legislatiu, la tramitació i la resolució dels expedients corresponents a les infraccions en matèria d'ordenació del sector pesquer i de comercialització de productes pesquers tipificades en aquesta Llei.

Disposició addicional primera. *Òrgans de coordinació i consulta.*

1. Consell Nacional Pesquer.

Es crea el Consell Nacional Pesquer, com a òrgan de coordinació entre el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i les comunitats autònomes en les matèries que regula aquesta Llei.

Formen part del Consell Nacional Pesquer el secretari general de Pesca Marítima, que actua com a president, els directors generals de la Secretaria General de Pesca Marítima i un representant de cada una de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

Les funcions i el règim de funcionament del Consell s'estableixen per reglament.

2. El Comitè Consultiu del Sector Pesquer.

Es crea el Comitè Consultiu del Sector Pesquer, com a òrgan d'assessorament i consulta del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació amb els representants del sector pesquer en els assumptes de la seva competència.

El Comitè, la composició i les funcions del qual s'exerceixen per reglament, està integrat per representants de l'Administració General de l'Estat i de les organitzacions o les associacions més representatives del sector pesquer, i és presidit pel secretari general de Pesca Marítima.

Disposició addicional segona. *Regles d'aplicació.*

1. Constitueixen legislació de pesca marítima i es dicten a l'empara de l'article 149.1.19a de la Constitució el títol I i els articles 89.a), 93, 94, 95, 96, 97, 101, 102, 103, 105, 107, disposicions addicionals primera i sisena, i disposició transitòria única.

2. Constitueixen legislació bàsica d'ordenació del sector pesquer i es dicten a l'empara de l'article 149.1.19a de la Constitució el títol II i els articles 89.b), 98 a 102, 104, 106.1, 108 i disposició addicional cinquena.

3. Constitueixen legislació bàsica d'ordenació de l'activitat comercial i es dicten a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució el títol III i els articles 89.b), 99.a), c), d), j) i m), 100.a) i b), 101, apartat 1, paràgrafs a), b), c), e), f) i g), i apartats 2 i 3, 102, 104, 106.2, 108 i disposició addicional cinquena.

4. Constitueixen bases del règim jurídic de les administracions públiques i es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució els articles 90, 91 i 92.

5. El títol IV es dicta a l'empara de la competència de l'Estat sobre el foment i la coordinació general de la investigació científica i tècnica, d'acord amb l'article 149.1.15a de la Constitució.

Disposició addicional tercera. *Transmissió de dades.*

Els ministeris d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Foment han d'establir els mecanismes de coordinació necessaris entre el Registre de vaixells pesquers i el Registre de vaixells i empreses navilieres. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'emetre informe prèviament sobre les modificacions en les dades de la llista tercera del Registre de vaixells i empreses navilieres i hi ha de tenir accés permanent i directe, a efectes de consulta.

Disposició addicional quarta. *Importacions de productes pesquers.*

Correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, sens perjudici de les competències concurrents d'altres departaments, el control dels productes pesquers procedents de països no comunitaris en ocasió del seu desembarcament o descàrrega en el territori nacional. A aquests efectes i altres derivats de la competència estatal sobre comerç exterior, el Govern ha de designar els ports i els llocs de desembarcament o descàrrega autoritzats.

Els capitans de vaixells de pesca que enarborin el pavelló d'un país tercer i els consignataris dels productes pesquers procedents d'aquests països han de comunicar el port o el lloc i l'hora prevista de desembarcament o descàrrega, i no poden efectuar l'operació si el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació no confirma que ha rebut aquesta comunicació anticipada.

Disposició addicional cinquena. *Tinença il·legal d'espècies.*

La tinença d'espècies prohibides o d'una talla o un pes inferiors als reglamentats per alguna persona en un mercat, botiga, magatzem, establiment o un altre lloc, contenidor o objecte de característiques anàlogues, o per un venedor ambulat en qualsevol lloc, es considera possessió amb finalitats de comercialització o venda, llevat que hi hagi una prova en contra.

Disposició addicional sisena. *Silenci administratiu en matèria d'autoritzacions de pesca.*

En compliment del que preveu l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el venciment del termini màxim per resoldre les sol·licituds d'autoritzacions de pesca marítima s'entén com a silenci administratiu negatiu.

Disposició addicional setena. *Legislació en vigor.*

1. L'aplicació d'aquesta Llei s'ha de portar a terme sens perjudici de la vigència de les lleis següents:

- Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.
- Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.
- Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.
- Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres.
- Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

2. Aquesta Llei es dicta també sens perjudici del que estableixen les normes sanitàries aplicables a la producció i la comercialització dels mol·luscos bivalves vius, dels productes pesquers i de l'aqüicultura.

Disposició addicional vuitena. *Pesca de litoral i pesca marítima d'esbarjo.*

1. S'han d'establir vies de col·laboració i, si s'escau, fer ús de les previsions constitucionals corresponents, a l'efecte d'implantar una actuació administrativa unificada en l'àmbit de la pesca marítima de litoral que tingui per objecte una major eficàcia de les actuacions públiques. S'entén per pesca marítima de litoral la flota pesquera que fa sortides a mar d'una durada inferior a vint-i-quatre hores.

2. Així mateix, en relació amb la pesca marítima d'esbarjo el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i les comunitats autònomes poden establir convenis de col·laboració o convenis de comanda de gestió, per tal de garantir el compliment de les mesures de protecció, conservació i millora dels recursos pesquers en l'àmbit de les seves competències respectives.

Disposició addicional novena.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei segueixen vigents els censos publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat», com també les possibilitats de pesca que s'hi reconeixen a les empreses o associacions d'empreses titulars dels vaixells inclosos en aquests censos, fins a l'elaboració dels nous censos de conformitat amb el que estableix l'article 26 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria única. *Aplicació de la legislació més favorable.*

Les infraccions comeses durant la vigència de la Llei 14/1998, d'1 de juny, per la qual s'estableix el règim de control per a la protecció dels recursos pesquers, han de ser objecte de la sanció que sigui més favorable per al presumpte infractor.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei, i expressament la norma següent: Llei 14/1998, d'1 de juny, per la qual s'estableix el règim de control per a la protecció dels recursos pesquers.

Disposició final primera. *Actualització de sancions.*

Es faculta el Govern per actualitzar, per reial decret, l'import de les sancions que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

S'autoritza el Govern i, si s'escau, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de març de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'ECONOMIA

6009 REIAL DECRET 287/2001, de 16 de març, pel qual es redueix el contingut de sofre de determinats combustibles líquids. («BOE» 75, de 28-3-2001.)

El Reial decret 398/1996, d'1 de març, va establir les especificacions de gasolines sense plom i dels tres tipus de gasoils (d'automoció classe A, d'automoció classe B i de calefacció classe C), per transposar parcialment al dret intern espanyol la Directiva 93/12/CEE, de 23 de març, i aproximar la nostra legislació en matèria de contingut en sofre de diversos combustibles.

L'aprovació de la Directiva 98/70/CE, del Parlament Europeu, i del Consell, de 13 d'octubre, relativa a la qualitat de la gasolina i el gasoil, va suposar, principalment, una disminució més important del contingut de sofre a la gasolina sense plom i al gasoil d'automoció (classe A), entre altres canvis.

El Reial decret 1728/1999, de 12 de novembre, va establir les especificacions de gasolines sense plom i del gasoil d'automoció (classe A), per transposar parcialment al dret intern espanyol la Directiva 98/70/CE.

L'aprovació de la Directiva 1999/32/CE del Consell, de 26 d'abril, relativa a la reducció del contingut en sofre de determinats combustibles líquids, que modifica la Directiva 93/12/CEE, suposa, principalment, una reducció més important en el contingut de sofre dels fuels, que s'ha d'aplicar a partir de l'1 de gener de 2003, i fixa així mateix el contingut de sofre dels gasoils destinats a usos marins i a calefacció.

L'objecte d'aquesta Directiva és reduir les emissions de diòxid de sofre (SO₂) produïdes per la combustió de determinats combustibles líquids, en concret gasoils i fuels, i disminuir d'aquesta manera els efectes nocius de les emissions per a l'home i per al medi ambient.

La Directiva esmentada també preveu l'excepció quant a la seva aplicació a les grans instal·lacions de combustió, per a les quals ja s'aplica la Directiva 88/609/CEE, del Consell, de 24 de novembre, sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, incorporada a l'ordenament espanyol en el Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, modificat pel Reial

decret 1800/1995, de 3 de novembre, així com a altres instal·lacions de combustió que utilitzin fuel, si les emissions de l'SO₂ a l'atmosfera de les instal·lacions esmentades són inferiors o iguals a 1.700 mg/Nm³.

D'altra banda, la mateixa Directiva 1999/32/CE exclou les refineries de petroli sempre que les emissions de l'SO₂ a l'atmosfera del conjunt de les instal·lacions siguin inferiors a 1.700 mg/Nm³, tal com recull el Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre, esmentat, pel qual es van fixar les condicions per al control dels límits d'emissió de l'SO₂ en l'activitat del refinament del petroli.

Igualment, la Directiva 1999/32/CE ha tingut en consideració les característiques especials de determinats territoris comunitaris (Grècia, Açores, Madeira, departaments francesos d'ultramar i illes Canàries) i ha permès en aquests casos la utilització de gasoils d'ús marítim amb un contingut en sofre superior als límits que fixa la Directiva.

Aquest Reial decret transposa la Directiva 1999/32/CE, del Consell, de 26 d'abril.

D'acord amb la disposició addicional onzena, apartat tercer, de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, aquest Reial decret ha estat sotmès a l'informe preceptiu de la Comissió Nacional d'Energia.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 16 de març de 2001,

DISPOSO:

Article 1. *Contingut màxim de sofre del fuel pesant.*

1. Es prohibeix a tot el territori nacional la utilització de fuel pesant el contingut en sofre del qual superi l'1,00 per cent en massa, a partir de l'1 de gener de 2003.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, el Ministeri d'Economia, amb l'informe previ del Ministeri de Medi Ambient, pot autoritzar la utilització de fuel pesant amb un contingut en sofre entre l'1,00 per cent en massa i el 3,00 per cent en massa, prèvia sol·licitud raonada dels interessats, sempre que es respectin les normes de qualitat de l'aire quant a SO₂ i les emissions produïdes per aquesta utilització no contribueixin a la superació de les càrregues crítiques. Aquesta autorització s'ha de fer pública i s'ha de comunicar a la Comissió Europea, amb dotze mesos d'antelació. S'ha de proporcionar informació suficient a la Comissió Europea perquè aquesta pugui comprovar si es compleixen els criteris esmentats anteriorment.

3. Així mateix, l'apartat 1 no és aplicable al fuel que s'utilitza en:

a) Grans plantes de combustió previstes a la Directiva 88/609/CEE, incorporada a l'ordenament espanyol en el Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, modificat pel Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre.

b) Altres plantes de combustió no incloses en el paràgraf a), quan les seves emissions de SO₂ siguin iguals o inferiors a 1.700 mg/Nm³, amb un contingut d'oxigen als gasos de combustió del 3 per cent en volum, en base seca.

c) Refineries de petroli, quan la mitjana mensual de les emissions de SO₂ entre totes les instal·lacions de la refinaria, excloses les del paràgraf a), siguin iguals o inferiors a 1.700 mg/Nm³.

4. El mètode de referència adoptat per determinar el contingut de sofre en el fuel pesant és el definit en les normes UNE EN ISO 8754 (1996) i UNE EN ISO 14596 (1999).